

ufo-nyt

SUFOI ©

39. årg. 1997

1. kvartal

Nr. 1

**Vand på Månen
Nærobervation på Fyn
Klassisk foto afsløret
Nye visioner for SUFOI
Det gådefulde Templeton-foto**

Forsiden:

Forsidebilledet er taget ved 15-tiden den 26. juli 1975 i Zwischbergental, 15 km nordøst for det kendte skisportscenter Saas Fee i det sydlige Schweiz. Tre hollændere var på sommerferie i området, og under en vandring i bjergene tog de et farvedias af et stort, ukendt objekt.

Læs mere om billedet i artiklen "Klassisk foto af tallerken".

Indhold

Nye visioner for SUFOI	3
Nærobervation af 3. grad på Fyn	4
Klassisk foto af tallerken	6
Internationalt møde i Göteborg	9
Det gådefulde Templeton-foto	11
Vand på Månen	14
Kig på himlen	16
Forgæves søgen efter liv	17
Meteor overhalede MIR	17
H.C. Andersen også på himlen	18
Small Bang	18
Pas på hovedet!	18
Faldt meteor på Grønland?	18
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1996	19
Fup og fiduser	20
Kort fortalt	21
Skynd dig - reservér plads	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
 Prøvenumre og information
 tlf. 86 99 92 39
 Ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22
 giro 9 11 77 25
 Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte SUFOI og SUFOIs formand på følgende email adresse: pandersen@idcresearch.com
 SUFOIs hjemmeside:
www.geocities.com/area51/2573

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 1997

Nyhedsmedieme kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør. Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af uforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 53 64 84 37
 Tryk udført af: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 53 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli

for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Og den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1997 er kr. 232,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 282,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1997-2001 incl.) for kr. 1.160,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.410,00.

SUFOIs Disketteservice 1997

koster kr. 160. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

SUFOI Nyhedsbrev 1997 koster kr. 120. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand),
Klingesvej 28, 2720 Vanløse.
38 71 96 64.

Toke Haunstrup (næstformand,
rapportcentral), Kampsax Kollegiet,
Kollegiebakken 9, værelse 508,
2800 Lyngby. 45 97 71 44.

Peter Nørgaard (næstformand,
foredragsafdeling), Skolegade 2, 1.
tv., 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.

Øvrige repræsentantskab

Lars H. Andersen (informationsmed-
arbejder), Herningvej 11B, 1.,
6950 Ringkøbing. 30 95 39 06.

Jørgen Bengtvig (arkivar),
Galgebakken Skrænt 3-15A,
2620 Albertslund. 42 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16,
9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Karin Frøst, Mariehøj 244,
2990 Nivå.

Jan Hansen (medlemsarkiv),
Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Kim Møller Hansen (fotoafdeling),
Eilekiersvej 14, Benløse,
4100 Ringsted.

Ole Henningsen, Duegård,
Højrebyvej 59, 4920 Søllested.
53 94 11 69.

Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvei
11, N-5030 Landås, Norge.

Kontakt for UFO-NYTs læsere i
Norge. 55 28 01 26.

Henrik Klinge Pedersen, Købmager-
gade 59, 1., 1150 København K.

Brian E. Møller, Skanderupvej 185,
8260 Viby. 20 14 02 42.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt,
8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Inge H. Svane, Mejlbjvej 610 D,
Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade
49, 3. th., 2200 København N.
35 83 84 81.

Nye visioner for SUFOI

1997 bliver ikke alene året, hvor SUFOI kan fejre sin 40 års fødselsdag - det bliver også året, hvor vi kan offentliggøre en helt ny vision for foreningen.

En gang imellem er man nødt til at tage sit arbejde op til revision "ovenfra". Hvad er det, vi vil, og hvor skal vi hen i fremtiden? En sådan diskussion blev gennemført af SUFOI i løbet af sidste år og resulterede i en ny målsætning for foreningen SUFOI.

Visionen består af fire punkter. Det første og vigtigste punkt er helt i tråd med vores nuværende arbejde: Vi skal arbejde seriøst med at finde ud af, hvad det er, folk ser på himlen - hvad enten der er tale om ukendte fænomener eller ej. Samtidig skal vi ikke gøre tingene mere mystiske, end de er. Vi skal holde benene på jorden og ikke fremsætte vilde, spekulative teorier, som der ikke er beviser for. Dette formuleres som:

SUFOI vil identificere og afmystificere alle observerede himmelfænomener.

Det er naturligvis en fordel for alle, hvis hver enkelt person selv er fortrolig med de fænomener, der findes på himlen. Bylyset har efterhånden fået overmagten, og flere og flere bliver fremmede over for de naturlige fænomener, der findes på himlen. Samtidig opstår der nye fænomener som laserlys. SUFOI ser det derfor som et formål at oplyse om disse kendte fænomener, så folk i almindelighed bliver fortrolige med dem.

Dette arbejde er et helt nyt element i SUFOIs arbejde, og det er også en del af ovennævnte afmystificering af himmelfænomenerne.

SUFOI vil skabe fortrolighed med himlen, så enhver kan genkende samtlige kendte himmelfænomener.

Samtidig vil SUFOI fortsat behandle og undersøge henvendelser om ukendte himmelfænomener på himlen. For at vi kan få det bedst mulige grundlag for dette arbejde, er det nødvendigt, at så mange observationer som muligt kommer til vores kendskab. Altså:

SUFOI vil sikre, at alle observatører af ukendte himmelfænomener henvender sig til SUFOI.

Eftersom SUFOI står for den seriøse, undersøgende indstilling til ufo-fænomenerne, er det vigtigt for os, at vi bliver hørt i spørgsmål om disse fænomener. Derfor er den fjerde og sidste del af vores vision, at hvis man ønsker at vide noget om ufoer, kontakter man SUFOI:

SUFOI vil være foreningen, man henvender sig til for at få information om ufoer.

Disse fire punkter er SUFOIs nye vision, som der er bred enighed om i SUFOIs ledelse.

Dele af visionen ligger helt på linie med vores hidtidige arbejde, mens andre dele er nye eller ændrede. Specielt markerer visionen et brud med tidligere tiders hovedspørgsmål: Er ufoer rumskibe eller ej? Dette er selvfølgelig stadig et af spørgsmålene, men den generelle fokus er ændret til en bearbejdning af folks oplevelser af himlen generelt - og specielt at identificere og afmystificere så mange fænomener som muligt. Det er da også væsentligt at notere sig, at ordet "ufo" ikke forekommer i formuleringen af den nye vision.

Med dette friske syn på vores mission, er vi nu parat til at lægge 40 års arbejde bag os og fortsætte ind i fremtiden med fornyet styrke. □

AF PER
ANDERSEN

Nærobbservation af 3. grad på Fyn

AF ERLING
HEGELUND
OG TOKE
HAUNSTRUP

"...Et kraftigt, gulligt lysfænomen svævede i luften mellem vejen og skoven...det var tre meter højt og cirkelformet..."

En yngre mand så i begyndelsen af 1980'erne trekantede væsner i Åsum på Fyn. Manden, der bor i Odense N, ønsker at være anonym. Vi vil derfor omtale ham ved initialerne PN.

PN fortæller, at han en tidlig morgen i efteråret 1981 eller 1982 observerede et lysende fænomen. Sammen med fænomenet så han flere væsner.

Observationen blev først kendt af SUFOI i foråret 1996, hvor Erling Hegelund interviewede PN's mor angående nogle observationer, hun havde haft siden 1980 (omtalt i UFO-Nyt nr. 1/96). I forbindelse med dette interview gjorde moren opmærksom på PN's observation.

Trekantede væsner

En tidlig morgen i efteråret 1981 eller 1982 var PN på vej til arbejde på et FDB-lager i Odense og skulle møde klokken 02.30. Omkring kl. 02.10 kom han kørende i sin Fiat 125 gennem den lille by Åsum ca. 4 km øst for Odense. PN kan ikke huske det præcise tidspunkt, men ved, at det plejer at tage omkring 20 minutter at køre fra Åsum og ind til arbejdspladsen.

Åsum er en lille landsby med spredt bebyggelse. Byen ligger rundt om en lille bøgeskov, som er 'indrammet' af tre veje. Skoven er 150 meter på hver af siderne.

Observatøren kom kørende ad Snedkerstræde, som netop ligger langs det lille skovareal. Snedkerstræde fører op over en lille bakke og støder umiddelbart herefter til en større vej (Åsum Bygade). I dette T-kryds plejede PN at dreje til venstre for at køre ind mod Odense. På observationstidspunktet var der stadig blade på træerne, og han kunne derfor ikke fra Snedkerstræde se tværs over skovarealet.

Da PN netop var nået op på den

lave forhøjning på Snedkerstræde (umiddelbart før T-krydset), gik bilen pludselig i stå. Da vejen imidlertid skræner ned mod Åsum Bygade, fortsatte bilen med at rulle videre.

Da PN nåede T-krydset, standse han bilen og fik samtidig øje på et besynderligt fænomen.

Til højre ad Åsum Bygade (i ca. 60 meters afstand) svævede der et lysfænomen delvist over vejen og delvistude over skovbunden. Fænomenet - der syntes at svæve ca. 1-2 m over jorden - var omkring 3 m højt og 'cirkelformet'. PN havde dog svært ved at se formen på fænomenet, idet det udsendte et kraftigt lys, som oplyste omgivelserne med en gullig farve.

Det så ud, som om der gik en 'rampe' fra fænomenet og ned i skovbunden, der ligger et par meter under vejens niveau. Rampen var lige så bred som fænomenet. Ved rampens 'forbindelse' til det lysende fænomen så der ud til at være en stor åbning ind til det 'indre'. PN havde svært ved at se detaljer, og det 'indre' virkede som en 'orange sky'.

Sammen med fænomenet så PN to grupper af væsner. Den ene gruppe bestod af syv små væsner, som "løb" op og ned ad 'rampen'. Bevægelsen var hurtig og foregik så kontinuerligt, at det mindede PN om noget 'mekanisk'. Han fik det indtryk, at væsnerne samlede noget op fra skovbunden og gav det til 'nogen' inde i kabinen.

Udover disse små væsner så PN en anden gruppe, som bestod af tre lidt større individer. To af disse stod på toppen af rampen (ved 'indgangen'), og den sidste stod nede ved foden af rampen. De havde et instrument eller lignende i hånden. PN opfattede denne sidste gruppe af væsner som 'vogtere'. De stod under hele observationsforløbet stille.

Væsnerne var ca. en meter høje

og havde et lysegråt udseende. De lignede to trekanter sat oven på hinanden. En lille trekant foroven udgjorde hovedet med en større nederunder, som svarede til kroppen. 'Vogterne' var en smule højere end de andre væsner.

PN husker ikke, at han så arme på væsnerne. Benene var kun små 'stive stumper', som stak ud forinden. Væsnerne svævede hen over jorden. 'Ben-stumperne' bevægede sig ikke.

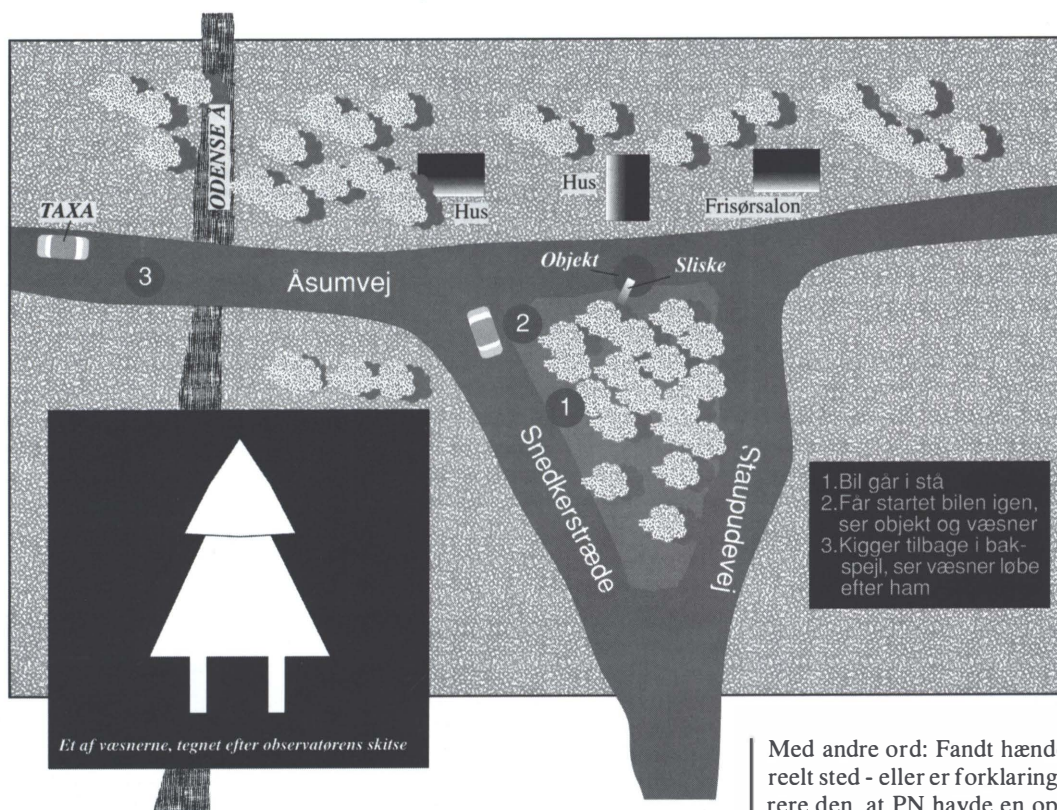
Da PN chokeret havde iagttaget væsnerne i knapt et minut, kikkede han i den modsatte retning ad Åsum Bygade og fik øje på en holdende taxa 150 meter borte på bakken ned til ådalen ved Åsum. Taxachaufføren blinkede gentagne gange med lyset. PN ved ikke, om det var ment som et signal til ham eller til væsnerne.

På dette tidspunkt lykkedes det PN at starte motoren. Samtidig så det ud, som om væsnerne opdagede ham. De begyndte med stor fart at bevæge sig hen imod ham. Umiddelbart efter dette vendte taxaen om på vejen og kørte tilbage imod Odense.

Observatøren blev nu bange og kørte alt, hvad han kunne til venstre ad Åsum Bygade (væk fra fænomenet og ind mod Odense) ned over ådalen. Da han var nået op af ådalen, kikkede han i bakspejlet og så, at væsnerne nu var nået ned i bunden af ådalen og ud på midten af broen over åen. Da befandt PN sig ca. 150 m fra T-krydset, og væsnerne havde bevæget sig 140 m (fra fænomenets placering og ned til åen). Herefter drejer vejen, og PN tabte derfor væsnerne af syne.

PN husker, at han nåede ud på sit arbejde tidligere end normalt, idet han kørte stærkt gennem Odense.

Samme dag (efter fyraften) tog PN tilbage til Åsum og kikkede på det område, som fænomenet havde svævet over. Han fandt dog ikke spor

(Tegning:
Henrik Klinge
Pedersen)

af nogen slags - hverken på vejen
eller i skoven.

Den videre efterforskning

Da SUFOI først fik nys om sagen i 1996, var chancen for at finde vidner ganske lille. Alligevel efterlyste vi den omtalte taxachauffør i Fyens Stiftstidende - uden held.

Rapporten blev optaget af Erling Hegelund og Toke Haunstrup, som bl.a. var ude at kikke på observationsstedet. Ved denne lejlighed stemte vi dørklokker hos en række beboere i området. Ingen af beboerne kunne dog fortælle noget - flere havde end ikke boet i Åsum i begyndelsen af 80'erne.

Som det blev bemærket i indledningen af artiklen, fik vi kendskab til PN's observation gennem hans mor. Hun havde 1-2 år før PN's observation sammen med sin mand haft en oplevelse, hvor deres bil var gået i stå, og de havde set et lys på himlen. Da faderen var nervøs for, at familien skulle blive hængt ud som skøre, forbød han dengang nogen at fortælle om sin og hustruens oplevelse. Da PN senere havde sin oplevelse, turde han ikke omtale den for andre end familien.

Observatøren

PN var på observationstidspunktet 21-22 år. Han fortalte i forbindelse med rapportoptagelsen, at oplevel-

sen på forskellig vis har påvirket ham siden. Dels har han psykisk været 'mærket', og han føler, at han har fået forskellige ekstraordinære evner. Fx mener han, at han har fået en evne til at forudsige begivenheder.

Desuden fortæller han, at han generelt har været uheldig siden oplevelsen og haft flere alvorlige trafikuheld. Hvorledes PN mener, at disse uheld kan have en sammenhæng med hans oplevelse, har han ikke uddybet. Hverken før eller efter sin oplevelse har PN haft en særlig interesse for ufoer.

Der er ingen tvivl om, at PN selv mener, at han har observeret ikke-jordiske intelligensvæsner. Ligeledes tror han også på sine forældres oplevelse af en bilstandsning i 1980.

En psykologisk forklaring?

Et tilbagevendende spørgsmål er:
Kan man stole på observatørens be-
retning?

Vort møde med PN tegnede et billede af en person, som i hvert fald ikke bevidst forsøgte at 'binde os en historie på ærmet'. Ud fra det personlige møde med PN er vi sikre på, at PN virkelig har været ude for en oplevelse, som han selv er overbevist om skyldes noget 'udefrakommende'.

Det er imidlertid mere interessant at diskutere, hvorvidt dét, PN beskriver, har en 'fysisk' oprindelse.

Med andre ord: Fandt hændelserne reelt sted - eller er forklaringen snarere den, at PN havde en oplevelse af psykologisk art, hvor det var PN's egne 'fantasi-billeder' og hans forestillinger om ufoer, som fremprovokerede en oplevelse?

Følgende er et forsøg på at opstille nogle træk ved PN's person og hans observationsbeskrivelse, som kan tale for en psykologisk forklaring på oplevelsen:

- PN har siden sin observation haft psykiske oplevelser af forskellig art (mener bl.a. at have evne til at forudsige hændelser). Dette kan være et naturligt udtryk for de psykiske eftervirkninger, som en ekstraordinær oplevelse kan medføre. Men det kan også ses som et udtryk for, at PN i det hele taget har særlig mange "ekstraordinære" oplevelser (af psykologisk oprindelse). Hvis han således er "modtagelig" for denne slags oplevelser, kan det også forklare hændelsen i Åsum.

- Det er værd at mærke sig, at PN's forældre 1-2 år forinden PN's egen oplevelse havde været ude for et tilfælde med bilstandsning og observation af et lysp på himlen. Forældrenes beretning kan i større eller mindre grad have påvirket PN. Om forældrenes observation kan det i øvrigt bemærkes, at denne ikke havde en usædvanlig høj grad af besynderlighed. Eksempelvis indeholder forældrenes beretning ikke en sikker indikation af, at det oplevede motorstop har direkte relation til det lys, der blev observeret. Lysfænomenet minder faktisk på flere punkter om

lysføringen på et fly.

• Man bør notere sig, at der er tale om en mere end 15 år gammel observation. Det er vanskeligt at huske præcist over en så lang periode, ligesom der kan optræde såkaldte 'erindringsforskydninger' (se artiklen "Var ufoet rundt eller firkantet?" i UFO-Nyt nr. 1/94), hvor PN kan sætte en 'uafhængig' erindring (fx fra en science-fiction film) i relation til sin egen oplevelse.

Endelig er det interessant, at PN personificerer væsnerne som 'vogtere' hhv. 'arbejdere'. PN har således foretaget en tolkning af væsnernes handlemåder, funktioner og indbyrdes relationer (arbejdere udfører det

manuelle arbejde, arbejdere er underlagt vogtere o.lign.).

Det er ganske naturligt, at man søger at tolke (og få mening i), de ting man oplever. Men fra perceptions-psykologien (den videnskabelige disciplin, som analyserer menneskets evne til at forstå og tolke sanseindtryk) ved man, at tolkningen har en feedback-effekt på observatørens erindring af den oplevede hændelse. Dette svarer til, at PN's tolkning af væsnerne som arbejdere hhv. vogtere med tiden kan påvirke hans egen erindring om hændelsen i overensstemmelse med denne opfattelse. Fx kan tolkningen bevirke, at PN efterhånden kun hu-

sker de detaljer omkring 'vogterne', som bekræfter denne opfattelse af væsnerne - mens andre detaljer glemmes.

Konklusion

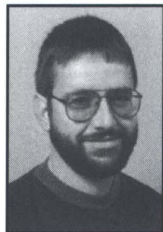
Situationen minder om den, vi så ofte tidligere har været i: Vi har en sag af en særlig høj besynderlighedsgrad, men kun ét vidne. Det springende punkt er naturligvis, hvorvidt PN's beskrivelse er i overensstemmelse med en 'reel' ('fysisk') oplevelse. Men som så ofte før, er det ikke muligt at drage en entydig konklusion mht. dette.

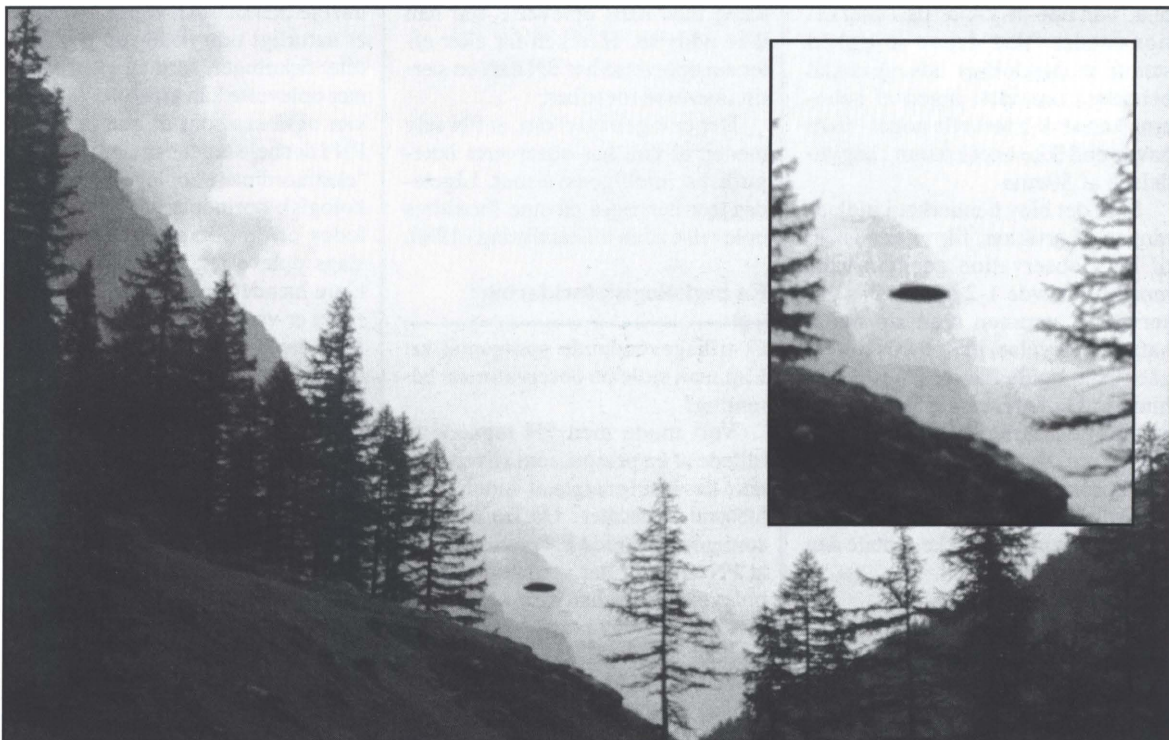
Klassisk foto af tallerken

I april 1977 blev "First International UFO Conference" afholdt i Acapulco, Mexico. På konferencen præsenterede fotoeksperten William H. Spaulding et farvebillede, der ifølge grundige computer-analyser med ret stor sikkerhed viste et ægte ufo fotograferet i det sydlige Schweiz. Siden da er billedet - kendt under navnet Saas Fee-ufoet - blevet et selvfølgeligt indslag i tv-udsendelser, bøger og foredrag.

AF
KIM MØLLER
HANSEN

Sort/hvidt aftryk efter det originale farvedias taget den 26. juli 1975 af tre hollandske turister på vandring i Zwischbergental i Schweiz. Billedet findes som et farveaftryk vedlagt bogen "Unidentified Aerial Object photographed near Zwischbergen, Switzerland, on July 26, 1975 - A Case Analysis".

Spauldings computer-analyser af billedet viste, at ufoet ikke er en model ophængt i snore eller kastet op i luften. Objektet har en diameter på 8-10 m og svæver ca. 150-200 m fra fotografen.

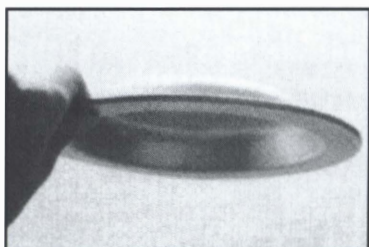
Billedet er taget ved 15-tiden den 26. juli 1975 i Zwischbergental, 15 km nordøst for det kendte skisportscenter Saas Fee i det sydlige Schweiz. Tre hollændere var på sommerferie i området, og under en vandring i bjergene tog de et farvedias af et stort, ukendt objekt.

Mystikken blev yderligere forstærket, da Saas Fee-billedet en del år senere blev offentliggjort i den flotte, tyske ufo-billedbog "Das Geheimnis der Unbekannten Flugobjekte". Bogen blev oversat til flere sprog, og nu dukkede andre rapporter op. De bekræftede tilsyneladende, at der var foregået noget mystisk i lufrummet over Schweiz i 1975. Bl.a. fik en gruppe belgiske turister et mystisk objektet med på ferie-filmen. Objektet blev filmet i Eison, 49 km vest for Zwischbergental - kun 5 minutter efter at hollænderne tog deres berømte billede.

Saas Fee-billedets store udbredelse og ry provokerede i 1994 de to belgiske ufologer, Wim Van Utrecht og Frits Van Der Veldt, til at indsamle alt tilgængeligt materiale om Saas Fee-ufoet og gennemgå det kritisk. Resultatet er blevet en flot bog med den lange titel "Unidentified Aerial Object photographed near Zwischbergen, Switzerland, on July 26, 1975 - A Case Analysis".

Bogen er et flot eksempel på god efterforskning, og man kan kun håbe, at mange ufologer vil finde inspiration i bogen og genoptage efterforskningen af lignende klassiske fotos.

Bogens forfattere har været særdeles grundige og fremskaffet alle tilgængelige oplysninger i sagen. Her er mere end 80 fotografier, tegninger og kort, udskrifter af interviews med vidnerne, astronomiske og meteorologiske data, beskrivelse og fotos fra observationsstedet, eks-

Det er sandsynligvis en tallerken af denne type, hollænderne har brugt til deres foto-svindel.

Billedet viser en af mange kontroloptagelser med en aluminiums-tallerken ophængt i snore. Tallerkenen har en diameter på 24 cm og befinder sig 7 m fra kameraet.

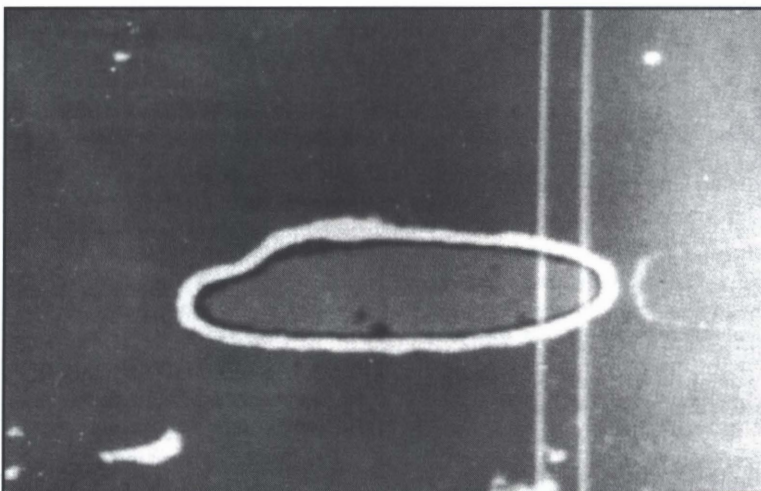
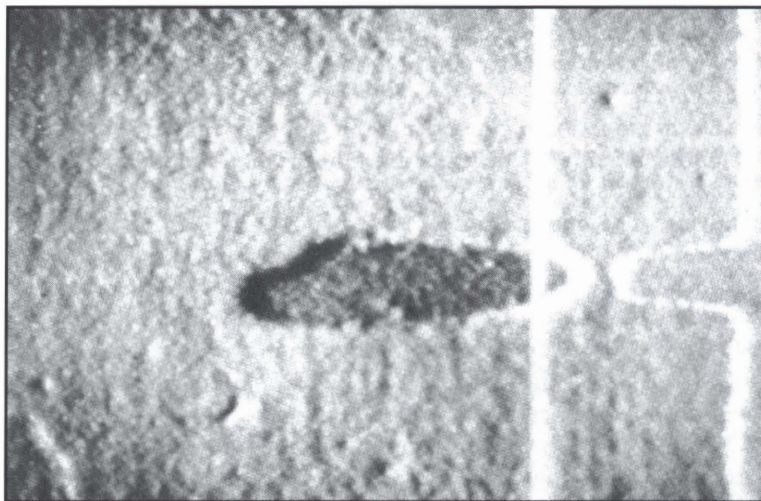
perimenter udført med en model af objektet samt detaljerede fotoanalyser. Bogen er naturligvis også forsynet med udførligt register, kildehenvisninger og diverse bilag.

Forfatterens konklusion vil sikkert være ret nedslående for mange: Billedet viser ikke et ufo, men en aluminiumstallerken fra et campingsæt!

I bogen fremlægger forfatterne mange overbevisende argumenter for svindelteorien.

1) Forfatterne har bl.a. udført en lang række forsøg. De har fotograferet en blik-tallerken under forskellige forhold. Tallerkenen er fotograferet, dels efter at den er kastet op i luften som en frisbee, og dels ophængt i vandrette/lodrette snore. Objektet på testbillederne ligner til forveksling Saas Fee-objektet.

2) De meteorologiske data for den pågældende dag passer ikke med, hvad man kan se på billedet.

To af GSWs computeraftryk af Saas Fee-objektet. Desværre bygger GSWs analyser på dårlige aftryk, så deres konklusioner er meget usikre.

Sådan så
observationsstedet
ud i 1989.

3) Fotografen har desværre kun taget et enkelt foto af objektet, trods det at objektet angiveligt stod stille i over et minut. Under interviewet hos fotografen blev det også afsløret, at der i feriealbummet med de øvrige optagelser i billedserien manglede tre billeder taget lige før ufo-billedet, ligesom det efterfølgende billede manglede. De var efter sigende ganske mislykkede. Måske er de smidt væk, fordi de afslørede, hvordan fup-nummeret blev lavet.

Men hvad så med computeranalyserne? I perioden 1976-1993 er Saas Fee-billedet blevet analyseret fem gange. Analyserne viser sam-

stemmende, at objektet er tredimensionelt, ligesom det udelukkes, at der er fusket med selve filmen. Derimod er analyserne uenige om objektets virkelige størrelse samt afstanden mellem objekt og kamera. Dr. Wim Van Den Berg (NOBOVO) og William H. Spaulding (Ground Saucer Watch) tror på vidnernes beretning og mener, at objektet er mindst 5 m i diameter og svæver over jorden mindst 150 m fra kameraet. Spauldings konklusion bygger på en detaljeret computer-analyse af billedet - som desværre ikke var original-billedet, men et tredje eller fjerde generations aftryk!

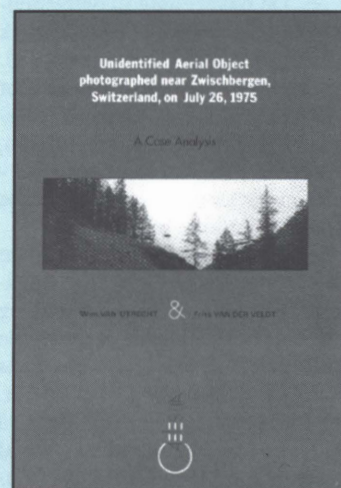

Dette foto viser et objekt i billedets øverste kant. Billedet skulle være taget i Eison få minutter efter, at hollænderne tog deres berømte billede. Undersøgelser har imidlertid senere vist, at der ikke blev set noget usædvanligt under selve optagelsen. Først da Saas Fee-fotoet blev berømt, kom nogle belgiske turister i tanke om, at de vist nok også havde været i området og taget fotos. Måske var der noget interessant på nogle af billederne? Det gamle feriealbum blev kigget efter i sømmene - og sandelig om ikke der var noget mystisk på et af billederne. Hvor og hvornår billedet er taget, er faktisk ukendt.

SUFOIs fotokonsulent, Hans Bødker, har undersøgt Eison-billedet. Han mener ligesom flere andre, at objektet enten er en fugl eller ganske enkelt en fejl på filmen forårsaget af et støvkorn.

De tre øvrige analyser udført af henholdsvis Hans Van Kampen (NUSC), Herman Van Regenmortel (Agfa-Gevaert) og Jan Prast bygger på det originale farvedias. Og de er enige om, at objektet er tæt på kameraet og ret lille, og derfor må være en model af en slags.

Selve afstanden mellem kamera og objekt samt objektets nøjagtige position i landskabet er stadig ukendt. Men det bliver det næste, som Wim Van Utrecht og Frits Van Der Veldt vil finde svar på. Sagen skal undersøges helt til bunds - også selv om alt allerede nu tyder på, at Saas Fee-billedet skal slettes fra listen over ægte ufo-fotos. □

**Wim Van Utrecht &
Frits Van Der Veldt:
Unidentified Aerial
Object photographed
near Zwischbergen,
Switzerland, on July
26, 1975 - A Case
Analysis, Caelestia
1994, 240 sider, rigt
illustreret.
ISBN 90-802220-1-1**

**Bogen bestilles ved at
sende 40 DM eller 15£
til:**

**Wim Van Utrecht.
Kronenburgstraat 110,
B-2000 Antwerpen,
Belgien.**

Internationalt møde i Göteborg

Hvad lavede Jenny Randles, Kent Jeffrey og Ole Jonny Brænne den 27. oktober i Göteborg? De talte ved den første større, internationale ufo-kongres i Sverige. Her er højdepunkterne.

I yderkanten af Göteborg på et lidt stormomsust sted ligger Arken, der er et kombineret konferencecenter og hotel. Her holdt UFO-Sverige den første større internationale ufo-kongres på svensk grund sidste år i oktober. Det blev både en særdeles velbesøgt og kvalitetsmæssig oplevelse. Endagskonferencen bød på en række interessante foredrag af kendte ufo-forskere fra hele verden.

Jeg havde selv været så heldig at få en invitation til at tale, så jeg del-

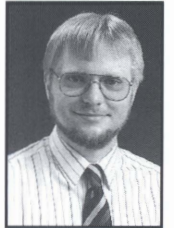
norske politi og forsvar. Et foretagende man efter flere forsøg havde held med, omend det viste sig, at arkiverne ikke indeholdt meget, der kunne ophidse garvede ufologer.

I løbet af dagen kunne man høre to foredrag af den kendte engelske ufolog og forfatter, Jenny Randles. Jeg var imponeret over kvaliteten af disse to foredrag: Det ene handlede om Rendlesham-sagen og var en erstatning for Paul Fuller, der måtte melde afbud på grund af sygdom.

tiske forsvarsministerium og havde til opgave at behandle forespørgsler og indberetninger om ufoer. Han havde således adgang til ministeriets ufo-sager, og samtidig besvarede han breve fra offentligheden, bl.a. fra de engelske ufo-grupper.

Nick blev dog hurtigt en kontroversiel person af flere årsager. Han forsøgte at føre en åben politik og ønskede, at ministeriet offentliggjorde så mange oplysninger som muligt. Han tog også kontakt til en-

AF PER
ANDERSEN

*Foredrags-
holderne i
muntert selskab.
Fra venstre: Ole
Jonny Brænne,
Clas Svahn,
Kent Jeffrey,
Nick Pope,
Jenny Randles
og Per
Andersen.
(Foto: Claes
Axstål/UFO-
Sverige)*

tog i konferencen både som taler og som tilhører. Egentligt skulle jeg have været den første taler om morgenen, men i sidste øjeblik byttede jeg med Ole Jonny Brænne fra UFO-Norge. Et bytte jeg var særdeles godt tilfreds med, idet jeg aldrig er meget for intellektuelle udfoldelser for tidligt om morgenen!

Så Ole Jonny Brænne lagde ud med at fortælle om arbejdet med at få frigivet ufo-dokumenter fra det

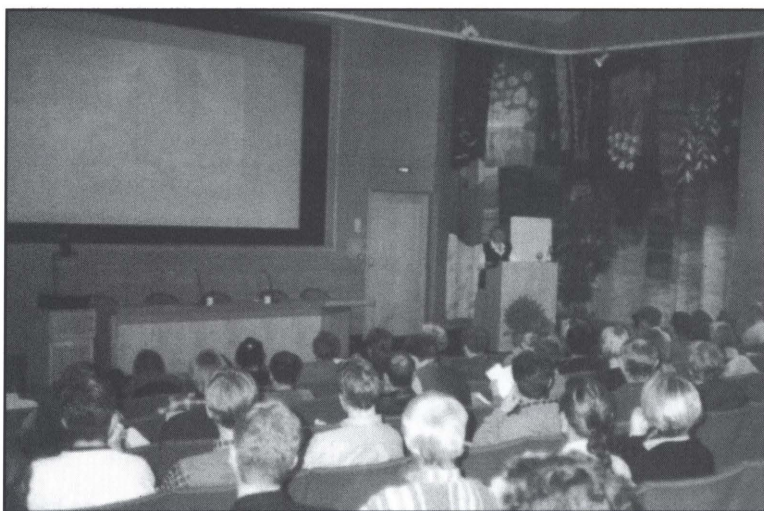
I det andet foredrag beskæftigede Jenny sig med problemerne med at vurdere bortførelsessager og nær-kontakter. Dette foredrag var en saglig gennemgang af alle farerne ved blot at tage denne type observationer for pålydende værdi.

Et andet af konferencens højdepunkter var Nick Pope, der holdt et foredrag om sit syn på ufoerne. Det interessante ved Nick Pope er, at han fra 1991 til 1994 var ansat i det bri-

gelske ufologer for at have en form for samarbejde med disse. Ved at behandle de mange observationer blev Nick efterhånden overbevist om, at der var noget om sagen - selv om han også indrømmer, at forsvarsministeriet ikke selv kender sandheden om ufoer, og dermed heller ikke ligger inde med "Sandheden".

Inden 1991 vidste Nick Pope ikke noget særligt om ufoer. Efterhånden blev han dog overbevist om, at ufoer

Den fyldte sal
lytter intenst til
Jenny Randles
foredrag.
(Foto: Per
Andersen)

Håkan
Blomqvist
interviewer den
engelske ufolog
og forfatter
Jenny Randles.
(Foto: Per
Andersen)

er rumskibe ude fra rummet, og det gør ham jo ikke mindre kontroversiel. Sidste år udgav han bogen "Open Skies, Closed Minds", og han er allerede i gang med at udgive den næste.

Mit eget foredrag ved arrangementet handlede dels om den spændende bilstop-sag fra Vejle, som har været omtalt flere gange her i UFO-Nyt. Derudover berettede jeg om nogle af teorierne om, hvilke personer der ser ufoer, og hvad de måske har til fælles. Dette førte over i en omtale af SUFOI's nye projekt PORT til undersøgelse af netop disse teorier.

Endelig sluttede jeg foredraget med en gennemgang af nogle af de korncirkler, som nu også Danmark er blevet beriget med. Den største ros af mit foredrag fik jeg fra Jenny Randles, der sagde, at hun aldrig før havde taget så mange noter under et foredrag - men det siger hun garanteret til alle.

Konferencen sluttede på passende vis med en demonstration fra de ukendte magter: Brandalarmen gik i gang uden grund, samtidig med at det blæste op til storm udenfor.

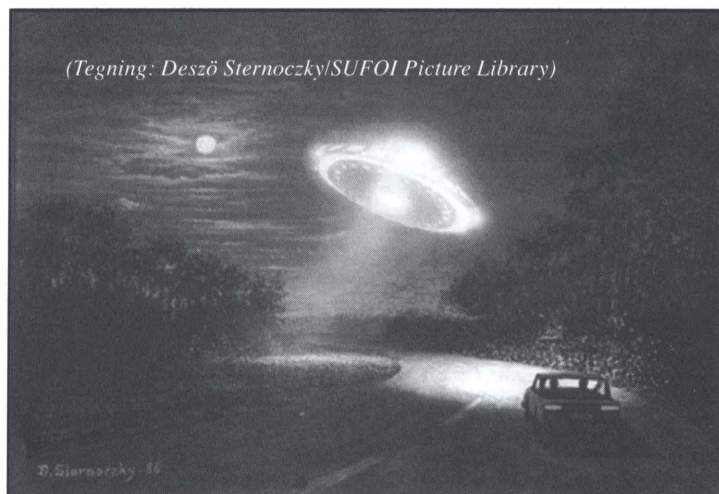
Det eneste kritikpunkt til et ellers særdeles vellykket arrangement må være, at der ikke var noget foredrag af svenskere eller om svensk ufologi. Det kunne vel have været relevant at beskæftige sig lidt med svenske sager mv. ved netop dette arrangement. □

UFO-plakat

SUFOI kan nu tilbyde dig en stor plakat med Deszö Sternoczkys flotte ufo-motiv.

Plakaten er naturligvis i farver, trykt på kraftigt papir og måler 60 x 80 cm. En oplagt idé til dig selv eller som en gave.

Prisen er kr. 90,00 pr. stk. plus forsendelse i paprør kr. 25. Du bestiller plakaten ved at indbetale beløbet på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst "plakat" på modtagerdelen.

Det gådefulde Templeton-foto

Fik familien Templeton besøg af en rummand under skovturen, eller er fotoet fra 1964 et bedrag? Den britiske ufolog og forfatter Jenny Randles har efterforsket den gådefulde sag.

I maj 1964 var James Templeton brandmand, sidst i 30'erne og en lykkelig gift mand. Han er stadig lykkelig gift, men er i dag gået på pension. Han har to døtre. Den yngste, Elizabeth, var dengang fem år. Familien boede i Carlisle, en handelsby i det nordvestlige England på vejen til Skotland. Carlisle er en middelstor by med ca. 100.000 indbyggere og med et stort opland, hvor der er forblæste områder mod nord og øst, og et sumpet engområde, Solway Fjord, mod vest.

Søndag den 24. maj 1964 var en dejlig forårsdag, så familien Templeton pakede madkurven og tog til engområdet ved Burghby-Sands omkring 10 km nordvest for Carlisle. Herfra kunne de se flodmundingen ved Gretna Green, en malerisk landsby berømt over hele verden for sine bryllupsceremonier med kærestepar, der er løbet hjemmefra.

Det var tidligt på eftermiddagen, og James Templeton fotograferede sin yngste datter, mens hun plukkede vilde blomster, engelskgræs, i en lavning, som strakte sig gennem hele engområdet. I maj måned var området øde, men farverigt, så der var ikke andre mennesker at se. Der var godt nok et ældre par i

en bil nogle hundrede meter borte, men de blev i bilen.

James Templeton var en dygtig fotograf. Han havde ofte taget billeder for brandvæsenet i embeds medfør.

sekund.

Selv om der hverken skete noget under fotograferingen eller resten af eftermiddagen, kunne familien Templeton huske, at dyrene i engområdet

havde opført sig mærkeligt. Der var græssende får og køer, og de opførte sig på en måde, som James Templeton kun havde set dyr gøre kort før et tordenvejr.

James Templeton besøgte ofte engområdet, men han havde aldrig før set dyrene opføre sig som denne dag, og der var ikke optræk til dårligt vejr.

Efter den dejlige dag i det fri, sendte familien filmen til fremkaldelse hos Kodak. Men da James Templeton hentede billederne hos den lokale forhandler, sagde den unge kvinde i forretningen noget mærkeligt:

"Flotte billeder, det er bare ærgerligt, at den rummand i bag-

grunden ødelægger det bedste."

Familien havde været alene i engområdet, så James Templeton havde ingen anelse om, hvad den unge kvinde mente. Da han så billedet, gik det op for ham, hvad hun talte om. Der var en mærkelig skikkelse bag

Den 24. maj ville han tage nogle billeder til familiealbummet. De skulle være et minde om døtrenes barndom. Han brugte sit Pentacon kamera og en Kodacolor X film. Det berømte billede, ét ud af et dusin taget den dag, blev taget med blænde 16 og på 1/100

AF JENNY RANGLES

Den 24. maj 1964 tog en intetanende far dette billede af sin datter Elizabeth Templeton, som sad på en eng i Westmoreland, England. Da filmen blev fremkaldt, var der en mærkelig rummand lige bag Elizabeth. Hvem var han? Havde han været der hele tiden? (Foto: James Templeton/ SUFOI Picture Library)

Elizabeths hoved.

På billedet kan man se en hvid dragt og en hjelm, begge dele meget lig den udrustning, som astronauter bærer. Det ser ud, som om skikkelsen holder den ene arm ind til hoften. Skikkelsen bærer også noget, der ligner et slips, fra halsen og ned over kroppen. På en af de første, gode sort/hvid forstørrelser kan man se flere detaljer, blandt andet et visir. Det er også muligt at se øjne og mund.

Dette bemærkelsesværdige billede af en rumdragt (hvid på det originale farvebillede) gav anledning til mange spekulationer om fremmede og ufoer, selv om familien Templeton ikke så noget interessant på himlen, da billedet blev taget. James Templeton fortalte, at atmosfæren var meget rolig den eftermiddag. Så det var måske den såkaldte Oz-effekt, der skabte billedet.

Både ud fra skikkelsen og ud fra en rekonstruktion på stedet er det muligt at afgøre, at hvis der virkelig er et væsen bag Elizabeths ryg, må det være over to meter højt og læne sig til den ene side. Hvis væsenet ikke er så højt, må det svæve et stykke over jorden.

Undersøgelser og hypoteser

De første undersøgelser gik i retning af, at der var tale om en dobbelteksponering. James Templeton havde måske taget et billede af en af sine kolleger, en brandmand i beskyttelsesdragt. Det var ikke helt usandsynligt. Kodak laboratoriet havde så ved et uheld lagt de to negativer oven på hinanden under kopieringen. James Templeton mener dog ikke, at han tog sådan et billede på den omtalte film.

Det dobbelteksponerede billede kunne også indeholde noget fra en anden film, en ud af de mange tusinde, som Kodak havde fremkaldt den måned. Det er dog en meget usandsynlig forklaring.

James Templeton ønskede en forklaring, som gav mening. Derfor fik sagen lidt lokal opmærksomhed i Cumberland News den 12. juni 1964. Men ellers opnåede sagen kun ringe opmærksomhed.

Selv ufologerne glemte sagen, måske fordi der ikke direkte var tale om en ufo-observation. Billedet er meget sjældent i engelske ufo-bøger. Når det endelig dukker op, er det helt uden de nødvendige data. Det var faktisk manglen på data, der ledte mig på sporet af fotografen. James Templeton har aldrig krævet copy-right over billedet eller forsøgt at få

penge for det. Han har kun ønsket at få en fornuftig forklaring.

Flying Saucer Review bragte billedet i november/december udgaven 1964. Artiklen nævner, at der måske var landet et usynligt ufo i engen, og at kameraet havde set, hvad øjet ikke kunne se, en fremmed rummand. Meget muligt, men denne teori er som så mange andre umulig at bevise.

Familien Templeton skabte ikke den store opmærksomhed omkring billedet. De henvendte sig i første omgang til det lokale politi og bad dem løse mysteriet. Politinspektør Don Roy havde den teori, at det var en luftspejling som følge af det varme vejr. Den forklaring lyder dog ikke overbevisende, når man ser, hvor detaljeret billedet er.

Politiet i Carlisle sendte sagen videre til politiet i Penrith, hvor kriminalpolitiets foto-eksperter så på billedet. Politiet kontaktede også Kodak. Historien fandt nu vej til medierne, hvilket familien Templeton ikke havde noget imod, da de mente, det kunne hjælpe dem med at løse mysteriet.

Politiet fandt ikke en forklaring på billedet. Der havde været rapporter om, at der var set en streaker i engene. Det var en lokal excentriker, som joggede nøgen. Familien Templeton påpegede dog meget rigtigt, at et af de øvrige familiemedlemmer højst sandsynligt ville have set manden, hvis James ikke selv havde set ham gennem kameraet. En ting er dog sikkert: skikkelsen på billedet ligner ikke en nøgen mand.

Detektiverne konkluderede, at der ikke var tale om en fejl i filmen. Billedets kvalitet lod formode, at der var tale om en virkelig person. Politiet slog fast, at et ukendt menneske simpelthen var kommet ind i billedfeltet. Selv fru Templeton var under mistanke, selv om hun hævdede, at hun befandt sig bag kameraet hele tiden sammen med den ældste datter, som hun holdt i hånden. Jeg mener, at politiet gav op og kun ønskede at slippe af med sagen. Deres teori ville aldrig have holdt i en retsal.

Chefinspektør Tom Oldcorn fra Penrith fortalte den 11. juni familien Templeton, at hans folk havde vendt og drejet alle teorier uden at finde en tilfredsstillende forklaring. Han sluttede af med at sige:

"Det må være en slags unormalt foto".

Kodak var meget interesseret i billedet. Selskabet undersøgte dobbelteksponerings-teorien, men kunne dog ikke finde et bevis på, at rum-

mandens krop fortsatte ned over Elizabeths hoved. Ved en dobbelteksponering ville det være synligt på negativet. I stedet for giver billedet indtryk af, at der står en virkelig person bag pigen.

Kodaks engelske laboratorium var så forbløffet over billedet, at det tilbød den person, som kunne give en forklaring på billedet, gratis film resten af vedkommendes liv. Ingen meldte sig, og i dag husker man ikke sagen hos Kodak.

I årene efter James Templetons optagelse har mange mennesker henvendt sig til ham med deres forklaring. Han kan især huske et hold japanske forskere, som kontaktede ham og fortalte, at de mente, at han havde fotograferet en form for holografisk projektion. Måske af en arbejder på et kernekraftværk på den anden side af fjorden. Chapelcrossværket ligger adskillige kilometer borte, og et billede af en arbejder derfra kræver nogle for videnskaben helt ukendte fysiske processer.

Alligevel kontrollerede James Templeton teorien ved at forhøre sig på værket. Den søndag, der var tale om, bar ingen af værkets ansatte beskyttelsesdragter. Han bemærkede også, at kameraets objektiv ikke pegede i retning af Chapelcross. Han mente dog, at der var noget rigtigt i teorien, da der i området også var en superhimmelig base ved Anthorn. Her eksperimenterede man med lavfrekvens-elektronik. Ligesom der var et missiltest område på egnen. Måske foregik der noget mærkeligt et af de to steder.

En anden teori gik ud på, at et tv-billede havde dannet sig på kameraets linser og skabt den effekt, der dannede billedet. Hvordan det var sket, kunne ingen dog forklare. Selv den ansete videnskabsmand Sir Lawrence Bragg fra Faraday Research Laboratories i London udtrykte interesse for billedet, men kunne heller ikke give en naturlig forklaring.

James Templeton fortalte mig, at en person fra en rig, amerikansk familie kontaktede ham, mens vedkommende var på ferie i England. Amerikaneren tilbød at betale alle udgifter, hvis han ville tage til USA og fortælle om sagen. Det ville James Templeton ikke, da han aldrig har været interesseret i penge og berømmelse.

Ufoer og mærkelige gæster

Da jeg opsporede James Templeton, erfarede jeg noget, som er meget afgørende for vores forståelse af,

hvad der skete den forårsdag i 1964.

James Templeton fortalte mig, at der var noget underligt ved engområdet. Jeg bad ham forklare det nærmere, og han henviste til nogle lys, som andre havde set (ikke ham selv). De kunne være af naturlig oprindelse, for eksempel fra metan. Han tilføjede, at landmænd i området havde fortalt ham, at deres kvæg havde opført sig mærkeligt uden nogen påviselig grund. Der var også fundet brændte mærker af ukendt oprindelse i græsset flere steder.

Da jeg så på et kort, opdagede jeg, at på den anden side af Solway Fjord, kun omkring 8 km fra det sted, hvor fotoet blev taget, ligger Annan i det sydvestlige Skotland. Så ringede klokken, og jeg ledte i mit arkiv efter rapporter om ufo-aktiviteter i området de seneste 20 år. Der var en liste over aktiviteter, der gjorde dette isolerede område til et begrænset ufo-vindue.

Så langt tilbage som den 4. april 1957 kom der flere klassiske rapporter fra området. Der var den såkaldte West Freugh AFB observation, opkaldt efter den lokale RAF base. Dengang blev observationen forklaret som en vejrballoon, men som følge af 30-års reglen for officielle dokumenter, kan vi i dag studere sagens akter. De viser, at et objekt blev sporet af forskellige radarsystemer, mens det fløj over den sydvestlige del af Skotland. Objektet ændrede kurs og hastighed på en måde, som de rådvilde RAF officerer vidste, at en vejrballoon ikke kunne. På grund af svindel og dårlig omtale i pressen dengang, blev sagen aldrig opklaret.

Jeg opdagede også, at Ian Cresswell undersøgte en sag i november 1976 under en engelsk ufo-bølge. På en landevej syd for Annan så en observatør en blå, pulserende lyskugle flyve tværs over Solway fra engene nær Burgh. Før den speedede op med en hvislende lyd, følte manden, at luften knitrede af statisk elektricitet. Hans hår stod lige op i luften, og hans ryggrad føltes, som om den knitrede. Han led heldigvis kun af eftervirkningerne i ganske få dage.

Jeg kom også i tanke om, at Billy Gibbonshavde undersøgt nogle sager fra området. Før Gibbons begyndte at lede i Congo efter den sagnetlige Mokele-Mbembe, en sauropod, som formodes at leve endnu, undersøgte han specielle ufo-rapporter for mig. Fra egnen omkring Annan fandt jeg en rapport om en landmand, som påstod, at han var blevet gråhåret i løbet af én nat, efter han havde observeret et mærkeligt lys. Der var

også en hændelse fra den 12. oktober 1980, hvor tre betjente fra militærpolitiet i West Freugh så et ovalt, rødt lys flyve over deres hoveder og forsvinde i retning af Solway Fjord.

Den mest interessante sag, jeg fandt i Gibbons' optegnelser, var fra Currochtrie. Her var en landmand ved at samle sit malkekælv kl. 4.30, da to sølvfarvede, ovale objekter over ham lavede en summende lyd som fra en malkemaskine. Køerne var vant til, at jetfly fra West Freugh fløj lavt over dem, men disse to objekter skræmte dem, så de stampede i gulvet i stalden. Det var en ulykke for landmanden, da køerne ikke gav mælk i flere dage efter hændelsen.

Denne observation fandt sted i september 1978, samme nat, som en af de mest berømte britiske landinger fandt sted nær en anden fjernliggende flybase ved landsbyen Llanerchymedd i det nordlige Wales. Gibbons opdagede yderligere, at ikke færre end 6.000 brevduer samme nat fløj fra Preston i Lancashire til Ayr i det sydlige Skotland ad en rute, der gik hen over det omtalte område. Ingen af duerne nåede frem til deres mål. De forsvandt sporløst.

I mit eget arkiv har jeg en del breve fra mennesker, som har læst mine bøger. Blandt brevene fandt jeg flere rapporter om orange ildkugler, som bilister havde set på de øde hedestrækninger mellem Annan, Moffat og Lockerbie.

De fleste af disse observationer er aldrig omtalt i pressen. Det betyder, at de beretninger, som James Templeton hørte, måske stammer fra andre kilder.

En anden af James Templetons afsløringer var noget mere speciel. Den drejede sig om det, som andre kalder "mænd i sort".

Jeg er helt sikker på, at James Templeton ikke har læst ufo-bøger. Jeg tror heller ikke, at familien snakkede om ufoer, så hans beretning om "mænd i sort", skete ud fra hans egen fortolkning. Jeg er selv stødt på omkring et dusin beretninger, som har "mænd i sort" overtoner. De fleste mener, at de er embedsmænd fra Forsvarsministeriet. Det er da også sket, at nogen har vist ID-papirer fra Forsvarsministeriet. Forsvarsministeriet sender dog ikke folk ud "i marken", da ministeriet normalt indsamler ufo-rapporter ved hjælp af spørgeskemaer og telefoninterviews.

James Templeton troede dog på, at de to mænd, der besøgte ham, omkring to måneder efter han havde taget billedet i engen, var fra Forsvarsministeriet. Cumberland News har fortalt, at avisen kontaktede For-

svarsministeriet i London omkring den 10. juni 1964 angående billedet. Ministeriet virkede interesseret. James Templeton tilføjede, at besøget hos ham nogle uger senere, længe efter alt postyret havde lagt sig, var et resultat af opringningen fra bladhuset i Carlisle.

Gæsterne opførte sig som typiske "mænd i sort". Deres adfærd var så besynderlig, at James Templeton i dag stadig er forbavset over dem. Han glemmer aldrig, hvordan han blev behandlet den dag. Han fandt det meget besynderligt, da han ikke mente, at gæsterne var andet end embedsmænd, som burde vide, hvordan man behandler civile.

De to mænd ringede først og spurgte James Templeton, om han ville tage med dem ud i engen og vise, hvor han tog billedet. Det ville han gerne, for han var som altid samarbejdsvillig. De fremmede fortalte, at de var forskere og ankom på behørig vis i deres noble, mørke jakkesæt og en Jaguar. Næsten alle beretninger om britiske "mænd i sort" viser, at netop Jaguar er deres foretrukne bilmærke.

De to "mænd i sort" havde dårligt nok taget deres første skridt ud i engen, før problemerne begyndte. Ifølge James Templeton omtalte de to aldrig hinanden ved navn. Når de henvendte sig til hinanden, brugte de numre. De viste ID-papirer, som så ud til at have et officielt regeringsstempel. De stillede mange spørgsmål, men dog kun med indirekte hentydning til sagen. De var ikke interesserede i selve baggrunden for billedet, kun i nøjagtige detaljer om vejret og dyrenes opførsel, hvilket ikke var omtalt i avisen. De fokuserede stort set kun på, om James Templeton havde hørt fuglene synge under hændelsen.

I lyset af hvad ufologerne i dag ved om Oz-effekten - som kort kan forklares, som det der sker, når nogle observatører fortæller, at de er blevet isoleret eller transporteret fra den virkelige verden til en verden meget forskellig fra vores - så kan spørgsmålet om fuglesangen være relevant, men i 1964 var det for Templeton et meningsløst spørgsmål. (Begrebet Oz stammer fra forfatteren Frank Lyman Baums 14 bøger om det magiske land Oz. Filmatiseret, "Trolldmanden fra Oz", i 1939 med Judy Garland i hovedrollen).

James Templeton fortalte de to mænd, at han ikke havde lagt mærke til, om fuglene sang, da han tog billedet. Det svar brød de to mænd sig absolut ikke om. De forsøgte at få ham til at sige, at han godt vidste, at personen på billedet blot var en helt

almindelig mand, der gik forbi. Det afviste James Templeton. De to fremmede blev mere og mere påtrængende, og da han nægtede at acceptere deres teori, for de hen til deres bil og kørte væk. Han blev efterladt på engen og måtte gå de otte kilometer hjem. Han hørte aldrig fra dem igen.

For James Templeton var dette nogle underlige timer. Men beretningen ligner dog alle de andre beretninger, som jeg har hørt fra britiske

observatører. Den mærkelige opførsel og de kringlede spørgsmål er et af "mænd i sorts" varemærker.

Vi står altså tilbage med et interessant tilfælde, som vi nok aldrig får en forklaring på. James Templeton fortalte mig, at både han og hans familie hele tiden havde håbet på, at en eller anden ville tage et tilsvarende billede. Så vidt jeg ved, er det ikke sket. □

Kilde:

IUR, International UFO Reporter, juli/august 1995

Oversættelse:

Flemming O. Rasmussen

Vand på Månen

I slutningen af 1996 offentliggjorde forskere fra det amerikanske forsvar, at satellitten Clementine tilsyneladende havde registreret is i et dybt krater ved Månens sydpol. Men der er ingen have.

Videnskabsmænd fra det amerikanske militær fortalte på en pressekonference i begyndelsen af december 1996, at de var overbevist om, at der var fundet tegn på is på Månen. Deres resultater blev samtidig offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift *Science*. Der var naturligvis ikke tale om, at Månens have virkelig var dækket af hav.

Men efter en omhyggelig gennemgang af data indsamlet af den

amerikanske satellit Clementine mener forskerne nu at have fundet samme resultater fra radarmålinger, som man kender det fra overflyvninger af Grønlands indlandsis og det sydpolare område på planeten Mars.

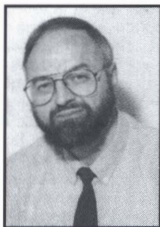
Kuldefælde ved Månens sydpol

Allerede i 1994 var forskerne opmærksomme på en stor og udstrakt skyggeformation i Månens sydpol-

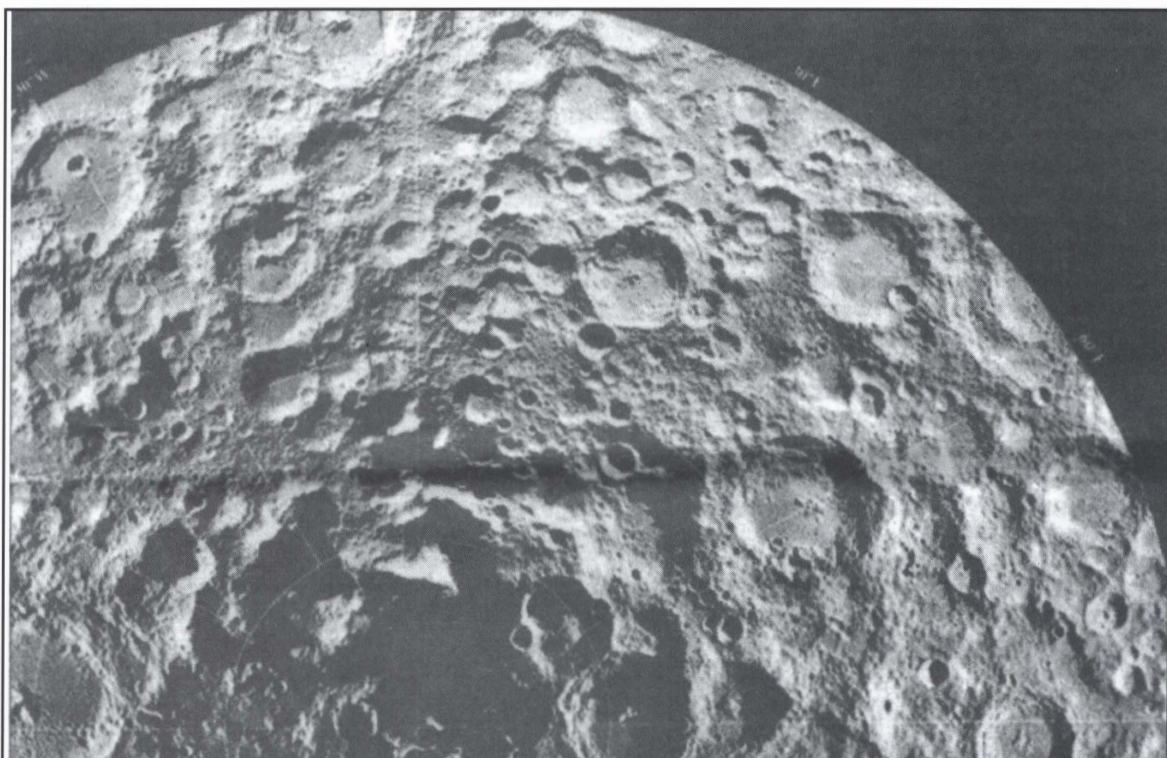
lare område, hvor sollyset aldrig når ned. Muligvis er der tale om et gammelt nedslagskrater fra en asteroide eller en komet. I dette område kunne vand-is materiale fra nedfaldne kometer gennem millioner af år tænkes at være blevet fanget i en slags kuldefælde, skrev Henry Nørgaard i Tycho Brahe Planetariums *aktuel ASTRONOMI*, efterår 1994.

Satellitmålingerne kunne tyde på et 5-10 m tykt lag is i et bestemt kra-

AF OLE
HENNINGSEN

*Månens sydpol
set fra
rumfartøjet
Clementine i
1994.*

ter nær ved Månens sydpol. Der er tale om områder i det omtrent 10 km dybe krater, hvor temperaturen er måske minus 230 grader celsius, og hvor Solens lys aldrig når ned. Det isdækkede område menes at have en størrelse på mindst 100 kvadratkilometer.

Oprindelig militær satellit

Clementine skulle oprindelig udelukkende teste sporingsudstyr for det amerikanske Forsvarsministerium som et led i det hedengangne stjernekrigsprojekt. Satellitten kunne imidlertid udnyttes også til andre formål. På blot to år blev den bygget for mindre end 100 mio. dollars. Opsendelsen fandt sted i januar 1994.

Efter i 71 dage at have omkredset Månen skulle satellitten oprindeligt også have været sendt en tur til asteroiden Geographos mellem planeterne Mars og Jupiter. På grund af en computerfejl måtte denne del af missionen dog opgives.

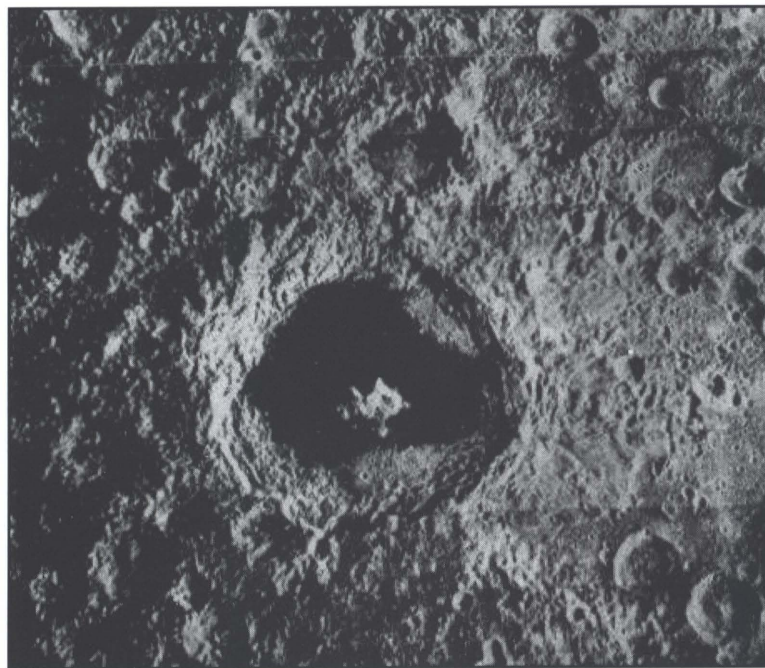
Interesse i Kongressen

En ny satellit, Clementine 2, forventes opsendt i midten af 1998. Dens opgave skulle være at demonstrere militær teknologi for avancerede mikrosatellitter. Men den tænkes med en hastighed af 10-18 km/sek. at passere tre asteroider i en afstand af kun 50-100 km. Det er endnu ikke afgjort, hvilke asteroider, der vil være tale om. Men det kunne passende være nogle af de asteroider, hvis baner krydser Jordens i rummet. Der er efterhånden kommet en større interesse i Den amerikanske Kongres for et sådant projekt med baggrund i de senere års meldinger om asteroider, der er fløjet forbi Jorden i kort afstand.

Ragnar Thorbjørnsen fortalte i det norske *Nytt om Rumfart* nr. 3/1996, at man ved hjælp af Det amerikanske Flyvevåbens overvågnings-satellitter har anslået, at der til enhver tid befinder sig ca. 100 himmellegemer med en diameter større end 10 m i rummet mellem Jorden og Månen. Måske kan man senere lære at beherske en teknik, der kan ændre på banen, hvis en asteroide har kurs mod Jorden.

1,5 mio. billeder af Månen

Den første Clementine var under alle omstændigheder en succes. Satellitten nåede at sende 1,5 mio. billeder af Månen tilbage til Jorden, og det er første gang, at så mange billeder er optaget af måneoverfladen.

I sin bane om Månen var Clementine i en mindstehøjde på 425 km. Alle optagelserne fra Månen har en opløsning, så man som et minimum kan skelne genstande på 500 m. Men på de bedste af billederne kan man skelne genstande helt ned til 10 m. Dog har man ikke kunnet registrere nogle af de efterladte effekter fra fx Apollo-månelandingerne.

Is fra kometer

Ikke alle forskere er lige overbevist om tolkningen af resultaterne fra Clementine. Men om man virkelig har registreret is på Månen vil sandsynligvis kunne efterprøves af rumsonden Lunar Prospector, der efter planerne skal opsendes den 24. september 1997, siger planetforskeren Wendell Mendell fra NASA's Johnson Space Center i Houston, Texas, til bladet *USA TODAY*, 5. december 1996.

De amerikanske forskere mener, at det formodede isdække stammer fra nedslag af kometer. Dette er den danske planetfysiker Kaare Lund Rasmussen, Odense, enig i. Til Politikens Henry Nørgaard, siger han den 9. december 1996, at hvis der

virkelig viser sig at være is på Månen, må det komme udefra.

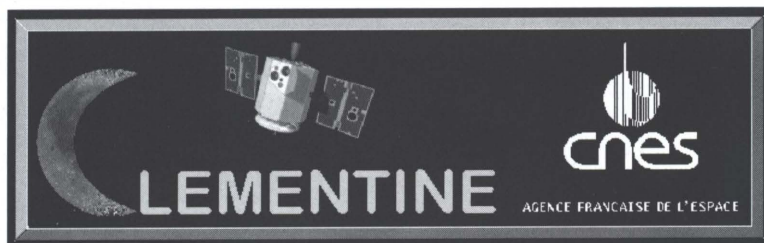
"Månen har i sin barndom tabt alle letfordampelige stoffer. Men man kan ikke udelukke, at en vildfaren komet på et senere tidspunkt er ramlet ind i Månen og på den måde har beriget den med anseelige mængder vand-is," siger Kaare Lund-Rasmussen.

Ikke frit vand på Månen!

I ufo-kredse omkring kontaktpersoner fra halvtredserne har det altid været populært at tale om vand på Månen (som fx i det særprægede, mørke Tsiolkovsky-krater), ja sågar fabriksanlæg, køretøjer og vegetation på overfladen nævnes i adskillige publikationer, der også hævder, at dele af NASA's billedmateriale fra Månens overflade er manipuleret og/eller hemmeligholdt.

Det er nødvendigt at fastslå, at tolkningen af de nye måleresultater fra Månen naturligvis på ingen måde underbygger den slags vilde påstande, der fremsættes uden nogen form for videnskabelig dokumentation.

Tsiolkovsky-krateret har i visse ufo-kredse i årevis været omgærdet af mystik.

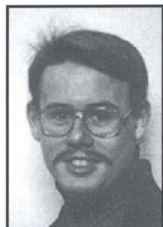

Kig på himlen

Astronomiske fænomener 15. februar til 15. maj

AF KIM
HORSEVAD

Planeterne

Først mod slutningen af maj vil *Mercur* være i gunstig position for iagttagelse. Bedst i dagene omkring d. 23. maj, hvor den gulligt lysende planet kan findes lavt i øst lige før solopgang.

Venus har vinteren igennem kunnet ses klart lysende på morgenhimlen; men bevæger sig nu så tæt på Solen, at vi først får mulighed for at iagttage den igen i begyndelsen af maj. Den vil da være at finde på aftenhimlen. Midt i maj går Venus ned en time efter Solen.

Mars bevæger sig mod sin opposition - det punkt i planetens bane, hvor der er de bedste muligheder for iagttagelse. Oppositionen nås d. 17. marts, hvor Mars vil være på himlen hele natten. Herefter vil den gå ned tidligere og tidligere, og tilbringe sensommermånederne som aftenstjerne. Mars befinder sig i stjernebilledet Jomfruen indtil begyndelsen af april, hvor den bevæger sin ind i Løven.

Jupiter findes i stjernebilledet Skytten. Jupiter kan fra midten af februar igen iagttages som morgen-

stjerne. I begyndelsen af marts står den op en time før Solen. Jupiter kommer først i opposition til Solen d. 9. august.

Saturn kan indtil marts opleves på aftenhimlen kort efter solnedgang. Den findes i stjernebilledet Cetus. Saturn lyser med et klart gulligt-hvidt lys.

Meteoror

I nætterne omkring d. 22. april kan man opleve stjernesudsværmen Lyriderne. Stjernesquaddene vil se ud, som om de stråler ud fra et punkt i stjernebilledet Lyren med hovedstjernen Vega.

Formørkelser

Den 24. marts er der mulighed for at overvære en partiel måneformørkelse, hvor op til 92% af måneskiven vil blive formørket. Formørkelsen starter kl. 03.58 og vil omfatte den største del af måneskiven kl. 05.39.

Kometer

Når dette læses, har den astronomi-

interesserede læser formentlig allerede stiftet visuelt bekendtskab med komet Hale-Bopp. Kometen blev opdaget natten mellem d. 22. og d. 23. juli 1995 af astronomen Alan Hale fra New Mexico State University og amatør-astronomen Thomas Bopp fra Phoenix, Arizona. Kometen befandt sig da inden for få graders afstand af stjernehopet M70 i stjernebilledet Skytten. Efter nogle døgns intensive observationer kunne Brian Marsden fra IAU's kontor i Cambridge udregne en foreløbig tabel for kometens position.

Det mest overraskende ved kometen er, at den befandt sig meget langt ude i solsystemet, da den blev opdaget - den har altså en stor lysreflekterende kapacitet, hvorfor den også forventes at blive et imponerende skue på forårshimlen.

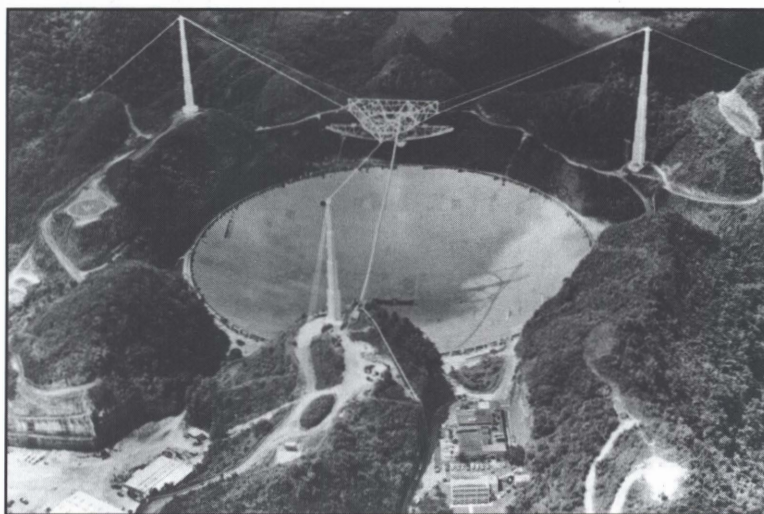
Midt i februar findes kometen i stjernebilledet Svanen. I marts (hvor kometen for alvor bliver klar) findes den lige over stjernebilledet Pegasus. Kometen vil derefter bevæge sig gennem Perseus mod Tyren og Orion. Kometen iagttages bedst gennem en kikkert med lav forstørrelse.

Forgæves søgen efter liv

Blandt de nærmeste mælkevejssystemer i universet hører "De Magellanske Skyer". Et forskerteam ledet af Seth Shostak fra SETI Institute rapporterede i *Astronomical Journal's* juli-udgave 1996, at man i løbet af to dage havde gennemført en scanning af mere end 10 millioner stjerner i mælkevejssystemet "Den lille Magellanske Sky". Men desværre uden held. Man havde ikke fundet intelligensskabte radiosignaler.

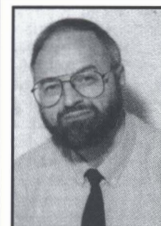
Arbejdet blev gennemført ved hjælp af det tekniske udstyr på det 64 meter store Parkes radioteleskop i Australien. "Den lille Magellanske Sky" ligger i omkring 190.000 lys-års afstand fra os, og forskerne har samtidig anslået, at man kun kunne have opfanget intelligente radiosignaler på denne afstand, hvis der havde været en radiosender i gang

med en signalstyrke omkring 100.000 gange kraftigere end verdens største enkeltstående radioteleskop - nemlig

Arecibo i Puerto Rico, der er over 300 meter i diameter.

AF OLE
HENNINGSEN

Meteor overhalede MIR

Fra den russiske rumstation MIR observerede man på et tidspunkt et lidt usædvanligt syn. Den tyske astronaut, Thomas Reiter, var om bord på MIR i 179 dage. Under et interview gengivet i *Skyweek* nr. 14/1996 videregav astronauten indtryk fra sit lange ophold i rummet. Han fortalte bl.a. om en iagttagelse, han havde gjort, lige inden han på et tidspunkt skulle til at sove.

"Jeg så et meteor indtræde i Jordens atmosfære. Man kender det her nede fra, at man pludselig ser en lys stribe på himlen eller i horisonten. Og her var så pludselig muligheden for at se det fra oven. Meteoret kom bagfra fra venstre og overhalede os og forsvandt foran på højre side af MIR.

Det hele varede 2-3 sekunder, hvorefter det opløstes og forsvandt.

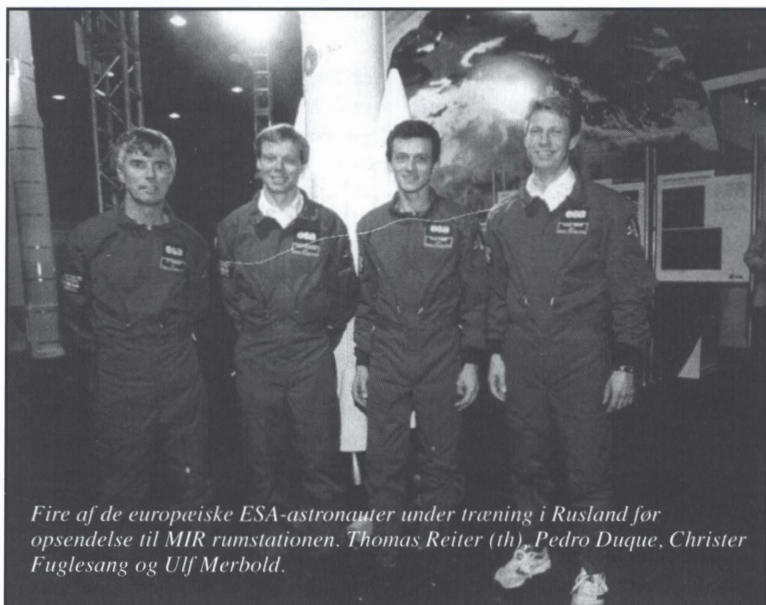
Det var en af den slags engangsoplevelser, der virkelig begejstrer én," fortalte astronauten Thomas Reiter til *Skyweek*.

Kilde: cenap-infoline nr. 35.

Den russiske rumstation MIR og rumfærgen Atlantis ses her under et rendezvous i rummet den 19. august 1996. Ron Dantowitz fra Bostons Museum of Science har gjort det til sit speciale at følge og fotografere satellitter i omløb om Jorden. Rumfærgen ses med bugen mod Jorden og næsen vendende op mod højre side af billedet.

De to rumfartøjer var i kredsløb 400 km over Jorden og fløj med en hastighed af ca. 28.000 km/t, da billedet blev taget. Ron Dantowitz sendte hurtigt billedet til NASA, der transmitterede det videre op til astronauterne. Blandt dem var også Shannon Lucid, der havde tilbragt 6 mdr. om bord på rumstationen MIR, fortælles det i januar-1997 udgaven af *Sky & Telescope*.

Dette og andre lignende billeder kan af interesserede hentes på Ron Dantowitz' hjemmeside på adressen <http://www.skyshow.com/>

Fire af de europæiske ESA-astronauter under træning i Rusland for opsendelse til MIR rumstationen. Thomas Reiter (th), Pedro Duque, Christer Fuglesang og Ulf Merbold.

H.C. Andersen - også på himlen

Den 20. juni 1996 navngav russiske astronomer en lille planet - eller asteroide - efter vor verdensberømte eventyrdigter H.C. Andersen. Den blev første gang iagttaget den 2. maj 1976 og fik nummeret 2476. Den

fremtidige betegnelse for himmellegemet er herefter 1976JF2 = (2476) Andersen.

Det er ikke første gang, at småplaneter har fået danske navne. En af dem hedder fx Holbæk efter byen

i nærheden af observatoriet i Brorfelde. En anden af småplaneterne er opkaldt efter den kendte meteoritforsker Vagn F. Buchwald.

□

Pas på hovedet!

Normalt regner man ikke med de store farer ved nedfald fra rummet. Ud over en cubansk ko, der vist blev ramt af rumaffald først i tresserne, er så vidt vides ingen mennesker omkommet ved nedfald af satellit- eller raketdele eller for den sags skyld meteoritter i historisk tid.

Dagspressen berettede dog den 14. oktober med det ansete videnskabelige tidsskrift *Nature* som kilde, at risikoen for at dø på denne måde er stærkt undervurderet.

Risikoen for at dø som følge af en nedfalden meteorit er omtrent dobbelt så stor som for at omkomme ved et flystyrt. Dette statistiske resultat er offentliggjort af de to amerikanske fysikere David Morrison og Clark i *Nature*, hvori de sammenlignede forskellige dødsårsager med nedslag af himmellegemer - nærmere bestemt asteroider.

Når man mener, at denne døds-

risiko er stærkt undervurderet, hænger det sammen med, at man ikke behøver at være fysisk til stede på nedslagsstedet for at blive påvirket af de kolossale energiudladninger ved nedslaget.

Statistikken viser, at blandt unaturlige dødsårsager er risikoen størst for at dø af biluheld, efterfulgt af mord, brand, vådeskud, elektricitet og endelig asteroidenedslag.

□

Small Bang

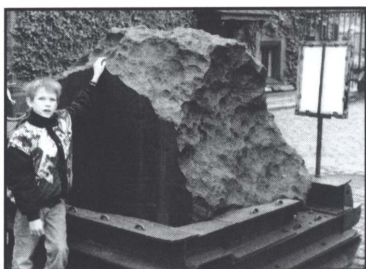
Den 24. juli 1996 registrerede man i Mission Control Center i Guildford, England, det første sammenstød mellem to opsendte satellitter, dvs. den ene var i grunden et stykke rumaffald.

Man observerede pludselig, at den 50 kg tunge franske CERISE satellit begyndte at tumle rundt om sin egen akse i den 700 km høje bane om Jorden. Senere analyser viste, at satellitten kolliderede med et stykke rumaffald med en hastighed på 50.000 km/t, fortæller det amerikanske tidsskrift *Astronomy* i sin december 1996 udgave. Det formodede rumaffald viste sig at være et 10 cm stort fragment af en europæisk Ariane raket. Forskerne fik dog kort efter igen kontrol over CERISE satellitten.

□

Faldt meteor på Grønland?

Det var som at se en Jumbojet styrte til jorden, berettede tre medarbejdere fra Nuuk Kommune på Grønland om det naturfænomen, de iagttog fredag formiddag den 29. november 1996. Med den grønlandske avis *Atua-gagliuut* som kilde berettede RB i et telegram gengivet i den danske dagspresse den 4. december 1996 om hændelsen.

Ifølge oplysningerne så de tre kommunale medarbejdere pludselig på himlen et gigantisk lysglimt i mange farver. De fulgte meget nøje lysets bane over himlen. Også andre øjenvidner havde set nedslaget, som blev bestemt til at være omkring Buksefjorden syd for Nuuk (Godthåb).

Det grønlandske hjemmestyre overvejede at udsætte en dusør for at få beboere i området til at intensivere eftersøgningen efter den formodede meteorit.

Medarbejdere fra hjemmestyrets råstofkontor fløj dagen efter observationen ud med helikopter for at lede efter meteoritten. Men desværre havde de ikke heldet med sig.

Selv i dagslys kan det være svært at bedømme afstande, og som regel

er det nødvendigt med adskillige uafhængige og nøjagtige iagttagelser, for at man umiddelbart kan udpege et konkret nedfaldssted for en meteorit.

Trods anstrengelserne har man i skrivende stund endnu ikke haft held til at finde endnu en meteorit på Grønland.

Indtil videre kan vi så beundre den store jernmeteorit "Agpalilik", der med sine ikke mindre end 15 tons er at finde i gården hos Geologisk Museum i København. Meteoritten blev efter en intensiv eftersøgning fundet den 31. juli 1963 af en af verdens førende eksperter i jernmeteoritter, civilingeniør Vagn F. Buchwald fra Danmarks Tekniske Universitet.

□

(Foto: Kim Møller Hansen)

A	
Aktiviteter	4/19
Andersen, Per (SUFOI) ...	1/03, 1/10, 2/03, 2/12
.....	2/13, 2/15, 2/17, 3/03, 3/18, 3/22
.....	3/24, 4/03, 4/04 4/10, 4/18, 4/20, 4/23
Angsten for ikke at vide	1/03
Anmeldelser	1/21
Arrangementer	4/18
Astronomi & Rumfart	2/14, 3/19, 4/11, 4/14
Aurora-forvirring	4/23

B	
Basterfield, Keith	1/22
Begrav så det lig!	2/17
Bengtvg, Jørgen (SUFOI)	1/19
Billedsnyd	2/24
Bilstandsning	2/07
Bilstop ved Odense	2/11
Birkeholm, Torben (SUFOI)	2/04
Birkeholm, Torben (SUFOI) & Toke	
Haunstrup (SUFOI)	1/04
Blandt vampyrer, gravrøvere, ufonauter og	
andet godtfolk	4/15
Brevkassen	2/20, 3/17

D	
Da 20th Century Fox gik amok	4/17
Dansk ekspert-udtalelse (Roswell)	1/14
Danske Observationer	1/08, 2/09
Danske Rapporter	1/04, 3/04
Danske Rapporter fra 1994	1/08
Debat	3/14
Den endelige rapport (Roswell)	1/15
Det er i Brasilien, det sker	3/18
Det vrirler med planeter	2/15
Durant, Robert J	2/07

E	
En husmor fortæller	2/11
En modig svensker	4/04
En naturlig forklaring	3/23
Endnu et sort hul	1/24

F	
Fata Morgana anno 1967?	1/07
FBI beslaglægger månesten	1/24
Film	4/17
Flyv med til Saturn	3/19
Flyhændelse omgærdet af mystik	2/13
Forskning	4/20
Fotos	1/17, 1/24, 3/09, 3/24, 4/10, 4/21
Fra arkiverne	3/10, 3/12
Fra Fotoafdelingen	3/09, 4/21
Fænomener	3/23, 4/06, 4/09

G	
GAO-rapport udgivet (Roswell)	1/15
Guldmedalje til planetarieleder	3/21

H	
Hansen, Kim Møller (SUFOI)	1/15
.....	1/17, 1/21, 1/24, 3/09, 4/21
Haunstrup, Toke (SUFOI)	4/17
Haunstrup, Toke (SUFOI) & Torben	
Birkeholm (SUFOI)	1/04, 1/08
Haunstrup, Toke (SUFOI) & Erling	
Hegelund (SUFOI)	3/04
Hegelund, Erling (SUFOI)	1/06
Hegelund, Erling (SUFOI) & Toke	
Haunstrup (SUFOI)	3/04
Henningsen, Ole (SUFOI)	3/19
.....	3/20, 3/21, 3/23, 4/06, 4/11, 4/14
Horsevad, Kim	2/14, 4/19
Hvad fik jagerfly til at styrte ned? 2. del ...	3/10
Hvad har ufoer og korncirkler til fælles? ...	3/14

I	
Indholdsfortegnelse UFO-NYT 1995	1/19
Internet nyt	4/23

J	
Jensen, Michael	4/09

K	
Kig på himlen	2/14, 4/19
Kikkede efter stjernesud - og så cigarer ...	1/07
Konferencer	2/23
Kort fortalt	1/24, 2/23, 3/24, 4/23
Kære Svend Auken	3/03

L	
Landing i Brasilien	2/24
Landingsbane for ufoer i Nevada	2/24
Leder	1/03, 2/03, 3/03, 4/03
Liv på Mars - eller i NASAs budgetter? ...	4/11
Lollandske korncirkler - igen	4/06
Lyset på travbanen	4/21
Læserbreve til SUFOI	2/20, 3/17

M	
Metal fra Roswell endelig fundet?	3/22
Metal fra rummet?	2/24
Meteorit fra Mars	2/14
Mikrobølger og biler	2/07
Mystik og ufoer på CD-ROM	1/21
Mystik ved italiensk flybase	1/24
Møde mellem SUFOI og IGAP	4/23
Møller, Brian (SUFOI)	3/10, 3/12

N	
Nattelys over Addingham	1/17
Notitser	1/24, 2/23, 3/24, 4/23
Nye Bøger	1/23
Nye danske fotosager	3/09
Nyt dansk ufoblad	2/03
Nyt fra Australien	1/22
Nyt rejsemål for folk med hang til varme ..	1/24
Nyt Rockefeller initiativ	2/24
Nærobervation	4/04
Nærobervation af 2. grad	2/04
Nærkontakt	3/18
Nørgaard, Peter (SUFOI)	2/09, 3/24

O	
Observationer	1/06, 2/13
Observationer det seneste halvår	2/09, 3/04
Obduktion af ufonaut er fup!	1/10

P	
Pris til UFO-NYT's redaktør	4/23
På vej mod 40 år	4/03
På vej til Mars	4/14

R	
Roswell-filmen - kort fortalt	1/13
Roswell Update	1/10, 2/17, 3/22
Rumskib eller fup?	4/10
Russisk mysterium løst -	
med dansk hjælp	4/20

S	
Sagan, Carl	3/14
Sejr ved pressenævnet	2/12
Skudt forbi - igen!	3/20
SUFOI & Pressen	2/12
Surf på nettet	2/23

T	
Tabte han noget?	3/12
Thomas, Lars (SUFOI)	1/23, 4/15
Til alle abonnenter	4/24
Tilstrømning til Vanløse	4/18
To sole over Færøerne i 1667	4/09
Trekant over Glostrup	2/11
Tyve minutter der rystede Fyn	1/06
Tættest på Jorden	3/21

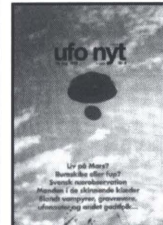
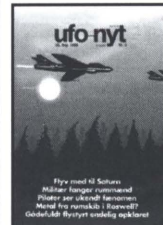
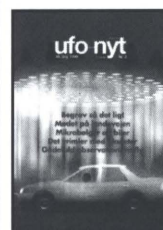
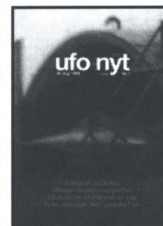
U	
Ufo-foto	1/17
Ufo tæt på bil	2/04
Ufo-stand i Silkeborg	3/24
Ufo var en and	3/08
Ufo under optankning?	3/24
UnConvention96	4/15

Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1996

VED
JØRGEN
BENGTVG

Læses
sådan:
nr./side

AF
KIM MØLLER
HANSEN

Fup og fiduser

Udenlandske tv-udsendelser, tidsskrifter, bøger og hjemmesider på Internet vrimler med flotte billeder af rumskibe og ikke mindst rumvæsner. Billederne er sjældent ledsaget af ret mange data. Kun få gider undersøge, om billederne nu også viser noget mystisk. Klaus Webner fra Tyskland er en af disse ihærdige sjæle. Resultaterne fremlægger han i bogen "Wesen Aus Dem Weltraum?".

"Wesen Aus Dem Weltraum?" er opdelt i overskuelige afsnit og skrevet ganske underholdende. Hvert kapitel indledes med billedmaterialet og den tilhørende historie, som den ofte gengives i bøger m.m. Derefter fremlægger Klaus Webner resultaterne af sin egen efterforskning og giver en forklaring på billedet - hvis han da har den. Fx har Klaus Webner (ligesom alle andre) ikke nogen forklaring på det gådefulde Templeton-foto, der omtales andetsteds i dette nummer af UFO-Nyt.

Klaus Webner behandler bl.a. Erich von Dänikens billeder, diverse billeder af døde "ufonauter", "sølvmanden", Monguzzi-billedserien, Cedric Allinghams billeder af Mars-rumskib og Marsmand, Howard Menzger, aprilsnaren med Mr. X i Wiesbadener Tagblatt fra 1950, MJ-12 dokumenterne og Edward Walters' verdensberømte rumskibsfotos fra Gulf Breeze.

Trofaste læsere af UFO-Nyt vil kende de fleste sager i forvejen, men der præsenteres også nye billeder i denne gode samling af ufologiske

kuriøsiteter.

Klaus Webner konkluderer: Om der findes ikke-jordiske væsner, ved vi endnu ikke. Men ægte ufonauter og flyvende tallerkener fra andre planeter er endnu ikke dukket op her på Jorden!

Klaus Webner: *Wesen Aus Dem Weltraum? Erste Dokumentation der*

Welt über fotografierte Ufonauten, Verlag Klaus Webner Produktionen 1993, 132 sider, rigt illustreret, ISBN 3-929049-01-5. Bestilles ved at sende 36 DM til: Klaus Webner Produktionen, Zugspitzstrasse 56, D-65199 Wiesbaden, Tyskland.

Klaus Webner med sin egen ufo-model og et kamera magen til Ed Walters' Polaroid-kamera. (Foto: Heinz Webner)

Edward Walters har taget mange billeder af rumskibe på sightseeing over Gulf Breeze. Seriøse ufologer har i årevis på forskellig vis påvist, at Walters er fuld af fup og fiduser, og nu har man fundet endnu et håndfast bevis. En ny lejer i Ed Walters' hus ledte en dag efter et vandrør og fandt under isoleringsmaterialet denne ufo-model. Lige præcis den prototype som spiller hovedrollen i Ed Walters' billedserier.

(Foto: Robert Menzer)

Ed Walters' disciple hævder, at Walters umuligt kunne fabrikere sine ufo-billeder med et Polaroid-kamera og en model. Som det ses af dette foto af Klaus Webners model, kan det imidlertid sagtens lade sig gøre.

(Foto: Klaus Webner)

Kort fortalt

Roswell - heller ikke denne gang

Den 26. marts 1996 blev ikke nogen afgørende dato i menneskehedens historie. Som vi berettede i UFO-Nyt 1996 nummer 3, blev der denne dag indleveret et stykke metal til museet i Roswell. Blake Larsen havde fået fat i metallet og mente, at det stammede fra Roswell. Derfor kunne det være, at det var et stykke af det rumskib, som nogle påstår styrtede ned i Roswell i 1947.

Men det var det ikke! Det var såmænd et helt almindeligt stykke metal. Som vi tidligere skrev, var der fortrinsvis tale om en legering af kobber og sølv. Det fik nogle kloge

hoveder til at teste isotop-fordelingen i kobberet henholdsvis sølvet. Denne fordeling af de forskellige "typer" af kobber, mener man, er som et fingeraftryk for Jorden. Hvis kobberet var fra et andet sted i universet, ville det have en anden isotopsammensætning end den jordiske.

Forholdet mellem Cu-63 og Cu-65 viste sig at være 69,127% og 69,120% i det ukendte stykke metal, mens værdien for et kontrolstykke var 69,129%. Altså ens, og dermed var det indleverede stykke jordisk.

Da resultatet af analyserne blev offentliggjort, dukkede ejermændene også op. Det viste sig at være kunstneren Randy Fullbright. Hun havde foræret et overskuds-stykke fra et kunstværk til en galleriejer, der igen havde givet det til Blake Larsen, idet han for sjov havde sagt, at stykket "blev fundet i Roswell i 1947". Det hoppede Larsen - som det fremgår på, og historien foldede sig ud. □

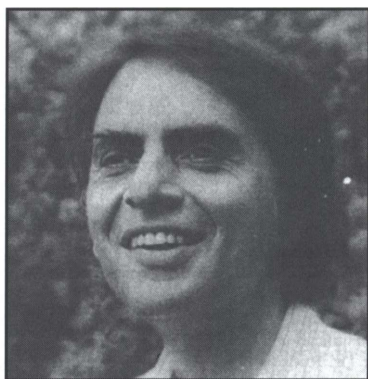
Kilde: Skeptical Inquirer, November/December 1996

Per Andersen

Sagan død i en alder af 62

En af vor tids mest populære videnskabsmænd, astronomen Carl Sagan, døde den 20. december 1996. Den begavede forfatter, som forklarede universets mysterier gennem foredrag, bøger og populære tv-serier, døde af lungebetændelse efter i to år at have kæmpet mod en knoglemarvssygdom.

Carl Sagan vandt i 1978 Pulitzerprisen for bogen "Dragons of Eden" (Paradisets Drager), der beskæftigede sig med udviklingen af den menneskelige intelligens. Inden da havde han udgivet bogen "Cosmic Connection: An Extraterrestrial Perspective". Mest kendt blev han dog for tv-serien "Cosmos" i 13 dele, der blev en klassiker og på den tid slog alle rekorder i seertal for serier i USA samt vandt tre Emmy'er.

Sagan var helt overbevist om eksistensen af liv andre steder i universet, og dette spørgsmål betragtede han som et af de vigtigste at udforske. Til gengæld var han også overbevist om, at ufoer var en stor gang nonsens.

"Vi tror nogle gange, at noget eksisterer - ikke fordi der er beviser for det, men fordi vi så gerne vil have, det er sandt", udtalte han engang.

Ved skæbnens ironi blev hans 30. og sidste bogudgivelse netop en bog om pseudo-videnskab og ufoer, "The Demon Haunted World". Den er blevet meget udskældt af ufo-verdenen. Et afsnit fra den blev bragt her i UFO-Nyt nr. 2/1996.

Bøgerne "The Demon Haunted World: Science as a Candle in the Dark" og den dansksprogede "Kontakt" omtales nærmere i UFO-Vision nr. 5, som er lige på trapperne. □

Kilder: Associated Press og The Planetary Society
(<http://planetary.org/tps/>)

Per Andersen

Kontaktperson indrømmer svindel

Endnu en af de gamle, kendte kontaktpersoner har indrømmet, at han var svindler.

Mexicaneren Salvador Villanueva Medina hører til blandt de klassiske såkaldte kontaktpersoner, dvs. personer der har fortalt om og skrevet bøger om deres påståede kontakter med fremmede rumfolk og flyv-

ninger i deres rumfartøjer.

Salvador Villanueva Medina fortalte i sin tid, at han havde sin første kontakt med de 1,20 m høje rumvæsener den 21. august 1953 i nærheden af landsbyen Valles, omkring 500 km nord for Mexico City. Han blev endda inviteret om bord på deres rumskib, der fløj ham til plane-

ten Venus på et besøg.

Hans bog om denne og andre begebenheder blev i 1961 udgivet af Ventla-Verlag i Tyskland med titlen *Ich war auf einem anderen Planeten*. En del af hans historie havde en vis lighed med den amerikanske kontaktperson George Adamskis. Der var da også en del af hans beun-

SALVADOR VILLANUEVA MEDINA

*Ich war auf einem
anderen Planeten*

drere, der kaldte ham "den mexicanske Adamski".

I *Journal für UFO-Forschung*, nr. 5/96, udgivet af organisationen

GEP e.V. i Tyskland fortæller Hans-Werner Peiniger nu om afsløringen af Medina. I august 1995 lykkedes det Michael Hesemann, der redigerer det tyske *Magazin 2000*, at få kontakt til og interviewe den da 86-årige mexicaner Salvador Villanueva Medina. Hesemann skrev i sin artikel "Kontaktler gesteht Schwindel" i *Magazin 2000* nr. 5/96 om sit møde med Medina.

Under samtalen indrømmede Medina, at han dengang havde fundet på hele historien for at komme lidt i rampepøset. Da man troede ham, og da mange ufologer og repræsentanter for medierne beskæftigede sig med hans beretninger, gled hele historien ham af hænde.

"Langsomt var jeg efterhånden heller ikke helt sikker på, om det mon ikke kunne være gået sådan til. Og på en eller anden måde syntes jeg, at det var morsomt at opleve,

De to kontaktpersoner George Adamski og Salvador Villanueva Medina (th) under et møde i Mexico City i 1955.

hvor forskelligt og helt anderledes man nu behandlede mig," sagde den tidligere chauffør Salvador Villanueva Medina under interviewet med Michael Hesemann. □

Ole Henningsen

Johannes von Buttlar med falsk dr.titel

Den tyske forfatter Johannes von Buttlar har gennem årene fået udgivet en lang række ufo-bøger i Tyskland i den lidt lettere genre. Det er ikke nødvendigvis hos ham, at man skal søge facts om tingene. Flere af hans bøger er dog oversat til andre sprog og udgivet rundt om i verden. Efter forlæggerens oplysninger i oplag på mere end 25 mio. eksemplarer.

På dansk udkom eksempelvis hans bog *ufo fænomenet: Beviser for uhyggelige nærkontakter af første, anden og tredje grad* på Bogans forlag i 1979.

Johannes von Buttlars nyeste bog handler om den påståede nedstyrtning ved Roswell i USA i 1947 samt den famøse obduktionsfilm.

Hans optræden i medierne i Tyskland som selvbestalt ufo-ekspert

har selv sagt givet anledning til mange ærgrelser i den mere seriøse del af den tyske ufo-scene, som fx organisationen CENAP, *Centrale Erforschungsnetz aussergewöhnlicher Himmelsphänomene* og organisationen GEP, *Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomenes e.V.* Disse organisationer har tidligere gravet i Johannes von Buttlars fortid og detaljeret beskrevet, hvordan von Buttlars navn opstod, og hvad han hed tidligere.

Vore tyske samarbejdsorganisationer fandt også ud af, at "astrofysikeren" Johannes von Buttlars videnskabelige titel også havde en usædvanlig oprindelse - den var nemlig falsk!

Senest blev denne oplysning yderligere bekræftet i *cenap-infoline* nr. 36, april 1996, hvor en af CE-

NAP's ledere, Hansjürgen Köhler, offentliggjorde oplysninger fra det tyske nyhedsmagasin *Der Spiegel*, nr. 17/1996

I august 1995 døde den 48-årige dr. Hans-Herbert Hain af et hjerteanfald på Mauritius. Hans navn var korrekt, men titlen var falsk. Han viste sig at have været en internationalt opererende forhandler af falske videnskabelige titler. Dataene i hans computer viste med al ønskelig tydelighed, hvor let det er at anskaffe sig en sådan falsk videnskabelig titel. Det var åbenbart en utrolig millionforretning at sælge falske titler til interesserede personer verden over.

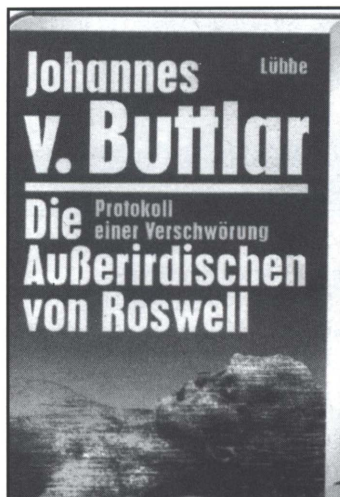
Hains computer indeholdt navnene på bl.a. 800 tyske kunder - herunder også Johannes von Buttlar.

Det tyske nyhedsmagasin *Der Spiegel* har netop fejret 50 års jubilæum og ser det fortsat som sin opgave at afsløre løgn, bedrag, bestikkelse og andre former for urent trav. Det kan derfor ikke undre, at magasinet offentliggjorde oplysningerne om von Buttlar.

Som *Der Spiegel* skriver: Mellem køberne var også den selvudnævnte astrofysiker og forfatter Johannes von Buttlar, der if. bilagene fra den 7. november 1990 havde købt titlen "Dr.rer.nat." for 9.490,- DEM (svarende til ca. 37.000 kr./OH).

Johannes von Buttlar blev senere anklaget for misbrug af videnskabelige titler. □

Ole Henningsen

Mimi Hynek, 1923-1996

En yngre udgave af Mimi og Allen Hynek.

Den 10. oktober 1996 døde Mimi Hynek, 73 år gammel, af et hjertetilfælde i hjemmet i Scottsdale, Arizona.

Selv om hendes mand, astronomiprofessor J. Allen Hynek, var involveret i ufo-undersøgelser for det amerikanske flyvevåben gennem mere end 20 år, var det først i 1973, da hendes mand dannede *Center for UFO Studies* (CUFOS), at Mimi selv for alvor blev involveret i ufo-sagen.

Mimis og Allens hjem var i de første år hovedkvarter for CUFOS, og hun sørgede for alt det praktiske under de mange møder i huset. Mimis organisationstalent førte ret hurtigt til, at hun begyndte at redigere flere af CUFOS' udgivelser, bl.a. *Physical Traces Associated*

with UFO Sightings, A Helicopter-UFO Encounter over Ohio og Close Encounter at Kelly and Others.

Efter Allens død i 1986 genoptog Mimi en af sine store fritidsinteresser: arkæologien. Og hun deltog i forskellige arkæologiske udgravninger af gamle indianske grave i Arizona. Hendes viden om og er-

faringer med udgravningsarbejde fik CUFOS også stor gavn af, da hun i 1989 deltog i udgravningerne på det formodede ufo-nedstyrtningssted i Roswell. □

Kilde: International UFO Reporter, Winter 1996

Kim Møller Hansen

Mimi Hynek (i midten) sammen med kolleger i Arizona Archaeological Society.

Farvel til Adam og Eva

I efteråret 1996 kunne man i den danske dagspresse læse, at Pave Johannes Paul II var kommet med en historisk indrømmelse i forhold til Charles Darwins udviklingsteori.

I et brev til en gruppe videnskabsmænd skrev Paven bl.a., "at ny viden leder os til at erkende, at udviklingsteorien er mere end en hypotese... Sammenfaldet af arbejdsresultater, der er nået uafhængigt af hinanden, udgør et afgørende argument i denne teoris favør."

Paven slipper dog ikke helt tøjlerne og overgiver sig til Darwins udviklingsteori på alle områder, idet han til videnskabsmændene videre skriver: "(Selv) hvis den menneskelige krops oprindelse søges i den levende materie, der eksisterede før den, så er den åndelige sjæl skabt af Gud... Udviklingsteorier, der anser ånden for at være udsprunget af levende materie eller som et simpelt ledsagefænomen til denne materie, er således uforene-

lige med sandheden om mennesket."

Vatikanet tager altså ikke længere Bibelens beretning om Adams skabelse af en klump ler eller Evas af et ribben helt bogstaveligt.

Pave Pius XII tillod i 1950 katolikkerne at tro på Darwins udviklingsteori, men han gjorde dog samtidig opmærksom på, at teorien endnu ikke var bevist, skriver Politikens Pernille Bramming den 26. oktober 1996.

Charles Darwins udviklingsteori blev lanceret i bogen *Arternes oprindelse* for over 130 år siden. Den almindelige videnskabelige accept af udviklingsteorien har endnu ikke alle steder vundet indpas. Således findes der adskillige kristne fundamentalistiske kredse i USA, der selv i vore dage fører en indædt kamp mod denne "ukristelige lære".

Ved en berømt retssag i 1925 blev den unge lærer John Scopes dømt i den amerikanske stat Tennessee for at have holdt fast ved Darwins udviklingslære.

Den 19. maj 1996 fortalte Politikens Bent Albrechtsen således, at statens lokale lovgivere netop havde bestemt, at skolevæsenet skulle have lov til at afskedige lærere, der præsenterer darwinismen som en kendsgerning snarere som en løst teori om livets opståen. Statens guvernør forhindrede dog, at dette blev gældende lov.

I den amerikanske stat Alabama har man trykt en advarsel til indklæbning i biologibøgerne. Advarslen kalder udviklingslæren for "en kontroversiel teori, som nogle videnskabsmænd præsenterer som forklaring på skabningens oprindelse."

Verdens førende videnskabsmænd anser naturligvis principperne for Charles Darwins udviklingslære for at være korrekte. Ikke desto mindre formår konservative religiøse opfattelser tilsyneladende stadig i vore moderne tider at gøre sig gældende på dette område. □

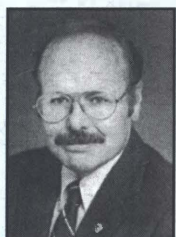
Ole Henningsen

Skynd dig - reservér plads til:

SUFOI Jubilæumskongres 1997
Lørdag den 1. november i Lyngby Storcenter

SUFOI fejrer sit 40 års jubilæum med den mest internationale kongres nogensinde! Det bliver ikke alene årets store ufo-begivenhed - det bliver også den sidste store kongres på dansk jord i dette årti! Så benyt dig af chancen. Kom og hør nogle af verdens førende ufo-eksperter:

Dr. Richard F. Haines, USA

Videnskabsmand, der i 20 år har arbejdet på NASA-projekter som Gemini, Apollo og Skylab. Richard Haines var oprindeligt ufo-skeptiker, men blev hurtigt overbevist om noget andet, da han begyndte at undersøge sagen selv. Har siden udgivet en række klassiske ufo-bøger. Richard Haines vil fortælle om nogle af de mest spændende observationer gjort af piloter og besvare spørgsmålet: Hvilke påvirkninger har der været af fly, når de har været tæt på ufoer?

Jenny Randles, England

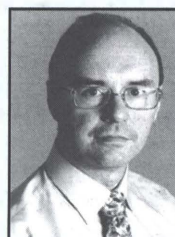
En af de mest kendte ufo-forskere i verden! Beskæftiger sig fuldtids med ufoer og relaterede fænomener. Jenny Randles er forfatter til utallige bøger om ufoer. Hun har tidligere været forskningschef for BUFORA, medarbejder ved Flying Saucer Review og er i dag redaktør af Northern UFO News.

Clas Svahn, UFO-Sverige

Forfatter og redaktør, samt formand for den svenske ufo-organisation UFO-Sverige. Clas Svahn har grundigt undersøgt en af de mest kendte og spændende nærkontakter i Sverige, hvor Gösta Carlson hævder at have set et landet rumfartøj og på stedet senere fundet en mystisk ring og en stav. Clas Svahn fortæller om sin undersøgelse af denne enestående svenske ufo-hændelse.

John Spencer, BUFORA, England

UFO-forfatter og mangeårigt medlem af den britiske ufo-organisation BUFORA, som han i dag er formand for. Medredaktør på en af de mest seriøse bøger om ufoer nogensinde: "UFOs 1947- 1987". John Spencer vil give et overblik over, hvad der sker af spændende ufo-sager i England.

Dette er blot 4 ud af 8 spændende foredrag på det dagslange program fra kl. 10.00 til kl. 18.00. Der bliver foredrag af andre internationale ufo-eksperter, ligesom du naturligvis også vil høre nyt om nogle af de bedste ufo-fotos og ufo-observationer fra Danmark.

Bestil nu!

Der vil kun blive udbudt 250 billetter til denne store ufo-kongres i Lyngby Storcenter lørdag den 1. november 1997. Men du kan allerede nu bestille en plads ved at indbetale kr. 190 pr. billet til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv "kongres" på modtagerdelen, og vi sender dig det bestilte antal billetter, det fulde program samt alle praktiske detaljer.